

PABALTIO VALSTYBIŲ ŽMONĖS
VELKA SUNKŲJŲ NACIŲ JUNGĄ

Washington gauta žinių, kad Pabaltijo kraštuose (Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje) gyventojų aktyvumas priešintis nacių režimui nuolat didėja. Ta žinia gauta iš švedų savaitinio Trots Allt, kuriame rašoma apie antinacinius atsitikimus Pabaltijo kraštuose.

Suvenytų Valstijų Office of War iš minėto savaitinio patiria, kad paskutiniiais laikais naciai nugalabino keliolika estų, kurie gelbėjo kalinamiems rusams pabėgti iš nacių koncentracijos stovyklos.

Tas savaitinukas toliau pareiškia, kad estai po išgyventų sunkiųjų išbandymų randa, kad nors jie turėjo sunkiuosius išbandymus per rusų nežmonišką režimą, bet vokiečių jungas pasirodo kur kas sunkesnis.

Lietuvoje, rašo minimas Trots Allt, universitetas uždarytas, nes daugelis studentų atsisakė įstoti į vokiečių darbo tarnybą, ir daugely mokyklų kilę streikai. Kėsinimasi prieš pareigūnų gyvastis Lietuvoje yra dažnus, rašo tas pats laikraštis. Lietuviai patriotai padirbina bombas ir jas vartoja prieš vokiečius ir jų sekėjus. Lietuvos ukiminkai nepagamina vokiečiams maisto produktų nustatytos kvotos ir į šiuos reikalus policija turi dažnai įsikišti.

Latvijoje gi viskas dar įdomiau keičiasi. Daugelis latvių, kurie pirmiau išvien darbavosi su vokiečiais, dabar apleidžia savo "sėbrų" eiles.

Kaip visame "Ostlande", taip ir Latvijoje žmonės bedarbiavimas yra griežtai uždraustas. Už tai nusikaltusieji baudžiami privalomuoju darbu. Nepaisant šios priemonės, naciai iki šiol nieku būdu neįstengia latvių palausti.

Is to, kas aukščiau pareikšta, galime daryti tą išvadą, kad Pabaltijo valstybių žmonės nenuleidžia rankų, nepaisant, kaip sunkiai jiems reikia kovoti ar kaip sunkiai nukentėti nuo nacių. Pabaltijo valstybių žmonės, nepaisydami ir savo gyvybių, pasiryžę laimėti.

Gal Atidės Vedusių Ėmimą
į Kariuomenę

Kiek laiko atgal kongreso karinė komisija svarstė į karą vedusių vyrų ėmimo reikalą ir 23 balsais, prieš 2, užgyrė K iday sumanymą, kuriuo reikalaujama toliau atidėti kariuomenės ėmimą vedusių vy. q. Žinoma, šis reikalas dar turės atsidurti kongrese, o jei kongresas priimtų — tuomet būtų panaikintas kom. P. V. McNutt patvarkymas, kuriuo įsakyta imti vyrus iš nesvarbių karui darbų, paliusuojant nuo karo pareigų tuos vyrus, kurie dirba svarbiose karo pramonėse.

Minimas Kilday sumany-

mas siūlo kariuomenėn imti vyrus sulig sek. eilungumo:

1. Nevedę vyrai, neturinti jokių giminių užlaikyti.
2. Nevedę vyrai, kurie finansiniai užlaiko artimus gimines.
3. Vedę vyrai pirm 1941 m. gruodžio 8 dienos ir tebegyveną su žmonomis.
4. Su žmonomis gyveną ir šeimas turį vyrai.

Todėl jei šis įnešimas praeitų kongrese — vedę ir turį šeimas vyrai kariuomenėn būtų imami paskutiniai. Tik klausimas, ar kongrese jis paeis.

Priešui Padaryta Didelių Nuostolių

Praeitą savaitę Amerikos karo vyriausybė paskelbė, kad sausio mėnesio pabaigoje vienos savaitės laikotarpiu amerikiečiai nukandino 15 japonų laivų, kurių tarpe buvo 12 naikintuvų (destrojerių). Tai įvyko Solomon salų apieknėje. Susirėmime dalyvavo laivai ir lėktuvai. Tose kovose Amerika neteko tik dviejų laivų: sunkaus kruizerio Chicago ir vieno naikintuvo.

Kruizerį Chicago japonų lėktuvai sunkiai sužeidė sausio 29 dieną. Jau ir sužeistas kruizeris kovojo neapsakomai karžingai. Ir sekančią dieną jis buvo traukiamas į laivų bazę, bet japonų lėktuvai vėl jį užpuolė, vėl smarkiai atakavo ir pagaliau nuskandino. Bet ir paskutinėje minutėje kruizeris kovėsi ir dar numušė 13 japonų lėktuvų. (Dabar chigagiečiai rengiasi savo aukomis pastatyti naują kruizerį ir pakrikštyti Chicago.)

Tame susirėmime japonai dar neteko apie 61 lėktuvo, kuomet amerikiečiai neteko tik 22 lėktuvų.

Skelbdamas apie šį susirėmimą, laivyno departamentas pareiškia, kad amerikiečių nuostoliai gyvybėmis buvo nedideli.

Gal Dar Labiau Aprubežiuos Maistą

Amerikoje maistas jau puštinai aprubežiutas. Kai kurių pragyvenimo reikmenų, kaip cukraus, kavos, apavalo ir kitų reikmenų galime gauti tik tam tikromis kortelėmis. Netrukus tik su kortelėmis galėsime gauti ir tam tikrą kiekį kenuoto maisto. Pastaromis gi dienomis žemės ūkio sekretorius, Wickard, paskelbė, kad šiais metais maisto reikmenų aprubežiavimas bus dar labiau padidintas, nors padėtis nebus sunkesnė, negu ji buvo anais depresijos metais.

Po to pareiškimo, jis kreipėsi į ukiminkus, ragindamas juos dar labiau kelti pragyvenimo produktų gamybą, ignoruojant net ir tai, kad kongreso komisija atmetė prez. Rooseveltto prašymą \$100,000,000 subsidijoms del ukiminkų. Jis taipgi pažymėjo, kad tai dar nėra galutinas nutarimas ir kad subsidijų gavimui bus dar daroma žygių ir gal tas prezidento prašymas bus patenkintas.

Naciai Užims Ispaniją?

Nori Uždrausti
Aukštas Algas

Pastaruoju laiku prezidentas Rooseveltas parąšė laišką kongreso lėšų komisijos pirm. Doughton, reikalaujamas, kad kongresas užgirtų prezidento nusistatymą del algų didumo — nedaugiau \$25,000 paviniams ir \$50,000 vedusiems per metus. Ir tokios algos gali būti tik po to, kai atskaityta valdiški takais. Prezidentas taipgi reikalauja aprubežuoti fabrikų ir kitų turtuolių algas.

Kai kurie kongresmanai mano, kad prezidentas taip padaryti stengiasi del to, kad neprisivestų daug milijonierių, kaip kad jų buvo prisiveisę po praeito karo.

Prez. Rooseveltas tame laiške, be kita ko, parąšė: "Tai yra didelė nelygybė, jei laike karo vienam žmogui yra leidžiama gauti net pervirš \$67,000 algos per metus, kuomet valdžia paėmusi kitą žmogų kariuomenėn, nori, kad jis tarnautų tik už \$600 per metus".

Prezidentas taipgi sako, kad tai yra didelė nelygybė, kai pirminkas korporacijos, kurioje atliekami valdžios uždaviniai, gauna pusę milijono dolerių ir bonų per metus, o darbininkams įstatymais ir prezidento patvarkymu uždrausta pakelti algas. O jei ši nelygybė būtų išlyginta, tai prezidentas mano, kad Amerikai geriau sekstųsi vesti karą.

Čenkašėkienė
Amerikoje

Jau kuris laikas Kinijos vyriausio karo įiegy viršininko žmona Čenkašėkienė. Praeitą savaitę ji buvo atsilankiusi Washingtone ir kongreso posėdyje pasakė kalbą, kurios klausėsi ir susirinkę kitų valstybių atstovai bei šiaip sau svečiai.

Ji pasakė, kad prez. Rooseveltas paskelbtos keturios laisvės yra laisvės varpu visoms sąjungiečių valstybėms, ir kad Suv. Valstijų ir Kinijos gyven-tojai kovoja už tuos pačius siekimus. Ji pasisakė tikinti, kad abi šios tautos yra pasirijusios bendradarbiauti iki to, kol šie kilnūs idealai bus įgyvendinti. "Mes norime, kad šie idealai pasiliuktų tikrenybe, o ne tušiomis fazėmis", pasakė Čenkašėkienė.

Pasakojo ir apie karo eigą. Sakė, kad japonų užgrobtos teritorijos yra turingesnės už vokiečių užgrobtas pasaulio dalis, ir juoigiau japonai galės naudotis pagrobtais turtais, tuo jie bus stipresni ir sunkiau nugalimi.

Badaujas Gandhi
Silpnėja

Poona, Indija. — Jau kuris laikas čia badauja Indijos nacionalistų vadas Mohandas K. Gandhi. Gydytojai sako, kad jis labai sublogėjęs ir yra baimės, kad jis negalės išlikti gyvas.

Badavimo streiką Gandhi paskelbė protestui prieš Anglijos vyriausybę. Jei šis Indijos vyras numirtų — visoje Indijoje prasidėtų sukilimai prieš britus.

ŽINIOS-ŽINELĖS

Washington, D. C. — Suv. Valstijų karo laivyno vyriausybė pranešė, kad vasario pradžioje nacių submarinai Atlante sutropėdavo du Amerikos laivus, kuriais keliavo kariškiai ir civiliniai ir kad 850 žmonių neteko gyvybių. Abudu laivai nuskendo per 30 minučių laikotarpį.

Washington, D. C. — Vasario 23 dieną karo vyriausybė paskelbė, kad Tunisijoje eina dideli mušiai. Sako, kad išvytoji iš Libijos Rommelio armija pasirijusiai kovoja perkirsti sąjungiečių linijas. Naciai pamažu žygiuoja pirmyn. Bet yra vilties juos sulaikyti.

Lodon. — Čia nugirsta per radio Stalino kalba, pasakyta 25 metų raudonosios armijos įsikurimo proga. Toje kalboje Stalinas pasakė, kad naciai per visą karą rusų fronte nustojo 9,000,000 kariškių, kurių 4,000,000 užmušta, o 5,000,000 sužeista ar paimta nelaisvėn. Stalinas pasakė, kad Rusija duos naciams paskutinį smugį. Tuo tarpu rusų armija pietų fronte žygiuoja pirmyn, jau randasi 60 mylių už Charkovo. Rusams sekasi Donets baseime, Kaukaze ir kitur. Artinasi Dniepro.

S. Afrika. — Sąjungiečių lėktuvai skandėna ašie laivus, gabenančius karo reikmenis Viduržemio juroje. Paskutiniomis dienomis sąjungiečių bombanėšiai bombardavo kai kuriuos Italijos miestus.

Washington, D. C. — Minint vel. Jurgio Washingtono gimtadienį vasario 21 dieną ir taipgi minint Rusijos armijos 25 metų sukaktį, prezidentas Rooseveltas pasiuntė Staliniui sveikinimą, kuriame pareiškė, kad raudonosios armijos žygius amerikiečiai labai įvertina.

Lodon. — Čia gauta žinių, kad per dienas ir naktis pilni vokiečių kareivių traukiniai traukia link Ispanijos rubėžių per Francijos Piranejų kalnų distriktus. Iš to spėjama, kad naciai netrukus gali užpulti Ispaniją ir jei ją užimty — žymiai pakenktų sąjungiečių transportacijai į Šiaurės Afriką.

Washington, D. C. — Vasario 19 d. prez. Rooseveltas konferencijoje su spaudos atstovais pareiškė, kad jei ukiuose šiais ir sekamais metais pritruks darbininkų, tai tiems darbininkams pavaduoti bus galima gauti jaunųjų mokinių.

Washington, D. C. — Lend-Lease administratorius E. Stattinius nesenai pareiškė, kad Amerikos valdžia Rusijon pasiuntė 2,900,000 tonų įvairios karo medžiagos. Beveik visa siunčiama medžiaga pasiekė Rusijos uostus. Taipgi pasiuntė tukstančius tonų javų, miltų, cukraus, kenuotos mėsos, konservuotos mėsos, džiovintų pupų, riebalų ir kitokio maisto.

Lodon. — Andai britų bombanėšiai bombardavo Lorient nacių submarinų bazę. Dabar Anglijoje gauta žinių, kad laike to bombardavimo 1,500 žmonių užmušta ir sugriauta 1,250 namų. Padaryta nuostolių ir pačiai submarinų bazei.

Numirė Kaleivio
Leidėjas

"SO. BOSTON, MASS. — Sekmadienio naktia numirė Jurgis J. Gegužis, Laidotuvių ketvirtadieny. KELEIVIS".

Jurgis J. Gegužis buvo ilgametis Keleivio leidėjas. Pastaruoju laiku mus pasiekdavo žinios, kad jis sunkiai serga, o dabar paskutinė žinia, jog Jurgis J. Gegužis atsiskyrė iš gyvybių tarpo...

Veļionis jau buvo pagyvenęs žmogus. Buvo viengungis. Savu laiku nemaža veikė progresivame Amerikos lietuvių gyvenime: sakė prakalbas, rašė straipsnius ir tt. Taipgi priklausė prie SLA. Neskyk buvo delegatu SLA seimuose. Taipgi yra buvęs seimų prezidentume — sekretoriaudavo.

Lai jam buna lengva Dėdės Samo šaltoji žemėlė, o jo giminėms bei draugams šioje liudėsio valandoje reikiame giliausią užuojautą.

Sulaikė Maisto
Pardavinėjimą

Kainų administracija nuo vasario 17—18 vidurnakčio sulaikė pardavinėjimą blekinėse kenuotos žuvies ir mėsos pardavinėjimą. Tas sulaikymas gali būti tęsis iki balandžio 1 dienos, kai bus įvesta mėsos pirkimui kortelės.

Iki to laiko kenuotą mėsa ir žuvį uždrausta pardavinėti todėl, kad yra tokių žmonių, kurie puolėsi prisipirkti kodaugiau mėsos del atsargos. Uždrausta pardavinėti tokią žuvį ir mėsa, kuri užlipdyta blešinėse ir karščiui sterilizuota. Taipgi uždrausta pardavinėjimas taip blešinėse sudėty klemsų ir oisterių. Tačiau leidžiama pardavinėti stiklinėse konservuotas kiauilių kojas, džiovintą jautieną ir kitus mėsos ir žuvies produktus, kurie nėra sterilizuoti ir blešinėse uždaryti.

MARYLANDO ATSTOVŲ BUTAS PRIĖMĖ REIKŠMINGĄ
REZOLIUCIJĄ LIETUVOS DIENOJE

Rezoliuciją Patiekė Atstovas Rastenis

Annapolis, Md. — Vasario 16 d. Marylando valstijos Atstovų Buto (House of Delegates) posėdyje, atstovas Rastenis įteikė sekamą rezoliuciją:

HOUSE RESOLUTION
House Resolution Commemorating the founding of the Republic of Lithuania.

WHEREAS, in 1935, the General Assembly passed a Joint Resolution requesting and directing the Governor to issue a proclamation on the 16-th of February each year for the observance of the founding of the Republic of Lithuania on February 16, 1918; and

WHEREAS, this is the twenty-fifth anniversary of the founding of said Republic; and

WHEREAS, the principles of freedom and democracy are being challenged by the totalitarian States and the Republic of Lithuania has become the victim of armed aggression; and

WHEREAS, the security

Naujienos išspausdino ONA žinių agentūros pranešimą apie tai, kaip Londono lietuviai minėjo Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo 25 metų sukaktį. Tame minėjime dalyvavo Baltijo valstybių atstovai, kurie reikė vilties karui pasibaigus matyti išlaisvintus savo kraštus.

Nepriklausomybės minėjimą organizavo komitetas, atstovaujās 8,000 britų piliečių, kurie yra lietuviškos kilmės. Susirinkimas įvyko šv. Monikos airių katalikų maldykloje. Kalbėtojai reikalavo nepriklausomybės Lietuvai, Latvijai ir Estijai.

Susirinkimo pirmininkas lietuvis pareiškė, kad lietuviai nenorį krašto nepriklausomybės iš Hitlerio rankų, jie laukia nepriklausomybės iš demokratijų, pagal Atlanto Charterio dėsnius.

K. Zarins, Latvijos ministeris Didž. Britanijoje, ir Torma, Estijos ministeris, patarė Pabalčio valstybėms glaudžiai bendradarbiauti, kad visos kartu galėtų gauti nepriklausomybę sąjungiečiams laimėjus karą.

Susirinkime pasakė kalbą Ukrainos atstovas, kuris pareiškė vilties, kad Lenkija, paskutiniu laiku pati daug pasimokiusi, geriau supras kitų tautų kovą del nepriklausomybės.

B. K. Balutis, Lietuvos ministeris Londone, nupasakojo, kaip lietuviai priešinas vokiečių okupacijai.

Susirinkimas pasiuntė telegramą ministeriui pirminkui Churchill, prezidentui Rooseveltui ir popiežiui Pijui.

Tas reikšia, kad laike šio didžiosios šventės lietuviai judėjo-bruzdėjo, kiek tik buvo galima ir kur tik buvo galima. Deja, tačiau, nepriklausomybės šventės negalima buvo minėti pačioje Lietuvoje, kuri šventės paminimą po nacių žiauriaja letena. Vienok daugely surengty minėjimų pareikšta vilties, kad gal 26 metų nepriklausomybė jau bus minima visur, kur tik lietuviai gyvena ir kad laike tos šventės minėjimo jau ir pačioje Lietuvoje plevėsuos mūsų trispalvė, tai yra, kad sekančiais metais Lietuva gal jau bus laisva ir nepriklausoma.

Lenkai Ginsią Lietuvos
Nepriklausomybę

Darbininkas išspausdino LKFSB žinių biuro žinią, kad Przewodnik Katolicki persispausdino iš Londono einančio Jutro Polski straipsnį apie Lietuvą, kuriame Karolis Leskowiec atsiliepia į prof. K. Pakšto raštą Vilniaus klausimu. Lenkų pažiūra Vilniaus klausimu mums žinoma, bet visgi įdomu, kad tame straipsny pripažįstama ir Lenkijos kaltė — esą, "abi šalys padarė klaidų". Toliau rašoma: "Norime, kad Lietuva būtų nepriklausoma valstybė ir kad ji toliau plačiai palaikytų kaimyninius santykius su Lenkija". Dar toliau sako: "Lenkai pasiruošę ginti Lietuvos nepriklausomybės idėją ir tai su 1938 m. sienomis, tai yra įjungiant ir Klaipėdą... Jie nori, kad iš to karo Lietuva išsny pripažįstama ir Lenkijos kaltė — esą, "abi šalys padarė klaidų".

MARYLANDO ATSTOVŲ BUTAS PRIĖMĖ REIKŠMINGĄ
REZOLIUCIJĄ LIETUVOS DIENOJE

Rezoliuciją Patiekė Atstovas Rastenis

Annapolis, Md. — Vasario 16 d. Marylando valstijos Atstovų Buto (House of Delegates) posėdyje, atstovas Rastenis įteikė sekamą rezoliuciją:

HOUSE RESOLUTION
House Resolution Commemorating the founding of the Republic of Lithuania.

WHEREAS, in 1935, the General Assembly passed a Joint Resolution requesting and directing the Governor to issue a proclamation on the 16-th of February each year for the observance of the founding of the Republic of Lithuania on February 16, 1918; and

WHEREAS, this is the twenty-fifth anniversary of the founding of said Republic; and

WHEREAS, the principles of freedom and democracy are being challenged by the totalitarian States and the Republic of Lithuania has become the victim of armed aggression; and

WHEREAS, the security

that freedom shall again be restored to all peoples.

Po perskaitymo šios rezoliucijos, atstovas Rastenis žodžiu plačiai paaiškino, kaip Lietuva, nedidelė valstybė, budama nepriklausoma, per trumpą laiką padarė žymų progresą ekonomijos, mokslo ir kultūros srityse; kaip mažesnės tautos, savo nepriklausomą gyvenimą, pagreitina žmonių pažangą ir gerbuvį.

Toliau, Rastenis pabrėžė, kad atkurimui pasaulio tvarkos ir gerovės, reikia išliuosuoti visas pasaulio šalis, kaip dideles taip ir mažas; kad paskiri kraštai savanoriai padarytų sutarimą laisvų tautų šeimai; kad visų tautų vėliavos vėl iškilmingai plevėsautų; kad tarpe jų rastų vietą ir Lietuvos vėliava, ir kad Amerikos vėliava virš jų plevėsotų kaip laisvės, demokratijos ir teisingumo simbolis.

Baigus atstovui Rasteniui kalbėti, suužė garsiausi plojimai ir aukščiau paduota rezoliucija tapo priimta atsistojimu, vienbalsiai.

Tėvynė

The Lithuanian Weekly
PUBLISHED EVERY FRIDAY
By the Lithuanian Alliance
of America

PRANAS BAJORAS
Editor

DR. M. J. VINIKAS
Business Manager

YEARLY SUBSCRIPTION RATES
In the United States \$1.50
To Foreign Countries \$2.00
207 W. 30th St., New York, N. Y.
Tel.: LACKAWANNA 4-5529

PASTABOS

BALANDŽIO 1 dieną prasi-
dės mūsų vasara, o nuo gegu-
žos 3 iki 8 d. įvyks **Fraterni-**
zmo savaitė. Kaip laike vasa-
jaus, taip ir laike fraternizmo
savaitės, beabejo, mes at-
likime savo pareigas. Mes
Susivienijimo Lietuvių Ameri-
koje — didžiausios lietuvių
fraternizmo organizacijos
nariai. Tačiau apie vasarą ir
fraternizmo savaitę rašome
ketvirtame Tėvynės puslapy.
Visi nariai, o ypač visi veikė-
jai, privalėtų tuos straipsnius
persiskaityti.

— 0 —

SLA 301 KUOPOS veikėjai,
broliai K. P. Deveikis, K. Juš-
ka ir S. Bruzika, reikale S.
L. V. vėjus, rašo: "Visu do-
mė turėtų būti atkreipta į čia
augusias mergaites, kurios
tinka visur užimti vyrų vie-
tas. Tokios mergaitės ir mu-
sų Susivienijime galės lošti
svarbią rolę... Nėra abejonės,
kad šis vėjus moterų skaičių
padidins taip, kad gal moterų
virsins vyrus visame Susi-
vienijime. Bet vyrų, kaip vy-
rai, joms nepasiduos. Kaip ten
nebutų — vyrai stokime dar-
ban!" O mes jau kiek seniau
esame rašę, kad jauniems vy-
rams esant karo tarnyboje —
dabar gera proga prisirūti
kodaugiau čia gimusių vė-
dusių ir nevedusių moterų-
merginių. Tikime, kad šiti
mūsų organizatoriai turės
mintį ir kreips kodaugiau do-
mės į merginas ir moteris.
Zinoma, nereikia užmiršti ir
vyrų, o ypač dar nepilnamečių
vyrų, kurie mums irgi be-
galiniai reikalingi.

— 0 —

SLA 11 KUOPOJE, Water-
bury, Conn., per švirkst 10 m.
pirmininko pareigas ėjo švie-
sus ir darb-tus veikėjas, bro-
lis **Tamas Matas**. Del suside-
jusiu aplinkybių, šiais metais
jis iš tų pareigų pasitraukė,
prizadėdamas kuopai dirbti
sulig geriausių išgalių. Atžy-
mėjimui jo geros darbūotės,
kuopa nutarė jam nupirkti
dovaną ir surengti pagerbimo
vakarėlį. Tai puikus kuopos
pasilegimas! Juk mūsų veikė-
jai negauna piniginių atlygi-
nimo, nors dirba labai daug,
tai nors pagerbimo keliu jiems
galima šiek-tiek už tą darbą
atlyginti. Panašiai savo veikė-
jus pagerbia ir kitos SLA
kuopos. Gerai būtų, jei ir
kiekviena kuopa savo veikėjų
neužmirštų.

— 0 —

SLA 61 KUOPA, Baltimore,
Md., jau pilnai prisirengusi
prie vėjus. Ji jau išrinko or-
ganizatorius — **Z. Gapšį** ir
A. Kurelaity, ir kai tik prasi-
dės vėjus balandžio 1 dieną —
tie mūsų prityrę veikėjai
griebsis darbo: jieškos pros-
pektų ir trauks lietuvis ir
mūsų garbingąjį Susivieniji-
mą. Organizatoriaus yra išrin-
kę ir kai kurios kitos kuopos.
Tas reiška, kad prie busimo
vėjus SLA kuopose gvyai
rengiamasi. Tai geras žen-
klas!

— 0 —

WORCESTERECIAI gla-
žiai pagerbė senus SLA 318
kuopos narius ir ilgamečius
visuomenės veikėjus, pp. Jo-
kubą ir Juozą Rukčius. Apie
jų pagerbimo bankietį šiame
Tėvynės numery telpa gražus
aprašymas. Mes linkime pp.
Rukčiams dar ilgų-ilgų mete-
lių gražaus pagyvenimo. Gra-
žių linkėjimų jie užsielnė sa-
vo geras-patriotings darbas ir
išauginę pavyzdinę šeimą.

Vasario Šešioliktos Atbalsiai

JAU PO VASARIO ŠEŠIOLIKTOS, o vasario še-
šioliktą ir kitomis dienomis, daugely Amerikos lie-
tuvių kolonijų Lietuvos nepriklausomybės šventę pami-
nėta gražiai. Gražių susilaukė ir atbalsių. Po paminė-
jimų, Lietuvos ir lietuvių vardas į svetimtaučių spaudą
pateko net ir didnesčiuose. Mažesnėse kolonijose apie
Lietuvą ir lietuvių parašyta net ir daugiau. Visur pa-
girti lietuviai, kaip kultūringi, sumanūs žmo-
nės ir užsitarnaują laisvo bei nepriklausomo gyvenimo.
Gražiai apie lietuvių, kaip pavyzdingus, kultūringus
ir darbščius žmones atsiliepė net ir lenkai. Rašė apie
mus ir mūsų kaimynių valstybių — Estijos ir Latvijos
— spauda. Nepraėjo nepaminėję ukrainiečiai ir kiti
Lietuvos draugai.

Tai vis geri požymiai! Tai vis žodis-kitas užtari-
mui verginamų lietuvių Lietuvoje.

Bet, dėja, ne visi lietuviai apie savo tautą ir jos
žmonių veikimą taip gražiai ir pavyzdingai rašo ir kal-
ba, kaip svetimtaučiai. Mūsų tautoje dar yra išsigimė-
lių, kurie niekina savo žmones. Tie išsigimėliai išnieki-
ni ir visus tuos, kurie rengė Lietuvos nepriklausomybės
sukakties minėjimus. Tai mūsų tautos elementas, kuris
Lietuvą skiria praučiais. Tai žmonės, kurie nori, kad
Lietuva būtų paversta svetimi. Tai besąžiniai žmonės!
Tai Judos, kurie už skatiką pasiriję parduoti savo mo-
tiną tėvynę Lietuvą! Bet, Lietuvos išlaisvinimui pa-
deda milijonai patriotingųjų lietuvių, padeda ir milio-
nai viso pasaulio gerųjų žmonių. Tai geras ženklas! Tai
didelės viltys!

Atšventę Lietuvos nepriklausomybės sukaktį, nesė-
dėkime sudėję rankų. Darbų yra daug! Kur yra su-
organizuoti komitetai ar tarybos — tepasilieka ir veikia
toliau. Kur nėra tokių organizacijų, ir po minėjimo
galima jas suorganizuoti. Gerai susiorganizuavę, turime
visomis išgalėmis padėti Amerikai, kad ji laimėtų karą.
Turime budėti ir budėti, jei norime po karo matyti mūsų
senąją tėvynę Lietuvą laisva ir nepriklausoma!

Mūsų motina Lietuva, ištiesiusi supančiotas rankas,
prašo mus ją gelbėti. Mūsų broliai ir seserys į mus žiū-
ri, kaip į išlaisvintojus. Todėl nesuvilkime mūsų moti-
nos Lietuvos! Nesuvilkime savo brolių ir seserų!

Budėkime ir veikime!

"Neronas Smuikuoja"...

SULIG ISTORIJS, gilioje senovėje Romą valdė
tulas gana žiaurus pareigūnas, vardu Neron. Po jo
kieta letena kentėjo visi pavaldiniai. Jis buvo netik
žiaurus pareigūnas, jis buvo ir "menininkas" — mėgo
poeziją ir pats mokėjo groti smuiką. Kartą, spėjama
jo paties idiotišku sumanymu, buvo padegta Roma, ir
kuomet ta anos gdynės pažiba degė... Neronas įsakė sa-
vo pavaldiniams susirinkti prie jo palociaus ir klausyti
jo smuikavimo... Neronas balkone smuikavo, Romą de-
gė, o jo pavaldiniai, vietoje kovoti su gaisru — klausėsi
jo smuikavimo...

Šitai rašome ne todėl, kad priminus apie Nerono
tą pasielgimą, bet tai darome todėl, kad priminus, jog
šiandien ir pas mus yra žmonių, kurie "smuikuoja"
neronišku smuiku. Juk šiomis dienomis pasaulis de-
ga karo gaisre. Šiomis dienomis daugelio mažų ir di-
delių valstybių, sykiu ir Lietuvos, likimas ant svars-
tyklių, bet toms pačiomis dienomis pas mus yra žmo-
nių, kurie "smuikuoja" neronišku smuiku ir, rodos,
laukia kol sudengs visas pasaulis, kol į pelenus pavirs
mūsų maža Lietuva ir visa mūsų nedidelė tauta...

Šiuo norime pasakyti tai, kad pas mus yra atsi-
radusių vyrų, kurie vietoje vieningo veikimo, vietoje
dėjimo kiekvienos uncijos mūsų pajėgų ant tautos au-
kuro — jie jieško priekabių prie tų žmonių, kurie pasi-
riję vieningai veikti ir suvienijus lietuvių jėgomis
išgelbėti mūsų senąją tėvynę Lietuvą ir išgelbėti mūsų
tautos likimą laike šio didžiojo pasaulinio gaisro. Tie,
keli, vyrukai dar ir šiame momente daro priekaištus kai
kuriems žmonėms, buk jie būrę "vienoki ar kitoki" ir
"vienai ar kitaip" veikė Lietuvos naudai seniau.
Sulig tų neroniškų "smuikininkų" dabar tie žmonės
netinka gelbėti Lietuvą ir mūsų tautos likimą, esą tik
jie yra "pateptieji" ir tik jie kieno tai įpareigoti tais
reikalais gali rūpintis...

Pakartojame: "Neronas smuikuoja"... Smuikuoja
netik degant Romai, bet visam pasauliui! Tai darome
todėl, kad dabar nelaikas svarstyti bent kokių žmonių
praeitį. Dabar užtenka to, jei bile koks lietuvis yra
pasirijęs dirbti Lietuvos ir lietuvių tautos naudai. O
jei yra ar matosi reikalo su tais žmonėmis suvesti bent
kokiąs praeties sąskaitas — palikime tai atlikti po to,
kai praeis karas, kai bus išlaisvinta Lietuva. Šiandien,
tačiau, mustokime "smuikuoti" neronišką smuiką...
Šiandien bukime visi tik lietuvių, tik vienos tautos su-
nųs ir dukters, ir dirbkime, kaip vienas.

VIENYBĖJE rašoma, kad Baltimorės republikonai veda
derybas su adv. Vincu F. Laukaitiu ir nori, jį statyti kandidatu
to miesto majoro urėdui. Ponas Laukaitis yra SLA narys ir
du sykius kandidatavęs į SLA prezidento urėdą. Savu laiku
buvo SLA Įstatų Komisijos nariu. Jis yra sumanus lietuvis ir
įtakingas tarpe svetimtaučių Baltimorės mieste. Kiek laiko at-
gal buvo to miesto trafiko vyriausiu teisėju. Jei jį išrinktų
majoru — lietuviams būtų didelė garbė.

Apžvalga

SANDARA, Lietuvos nepri-
klausomybės paskelbimo 25
metų sukakties proga, išleido
žymiai padidintą numerį, su-
sidedantį iš trijų sekcijų —
dvidešimts puslapių. Telpa ne-
maža straipsnių įžymesnių
Amerikos lietuvių-sandariečių
veikėjų ir nemaža paveikslų.
Ta pačia proga vedamajame,
tarp kita ko, rašoma:

"Mes galime pasidžiaugti
nepriklausomybės paskelbi-
mu; galim prisiminti tą
laimingą lietuvių istorijos
laikotarpį, kai ta šalis, ta-
pus laisva, žydėjo ir progre-
savo. Bet vien tais džiaugs-
mais negalime pasitenkinti.
Šiandien reikalinga rimtes-
nių dalykų, kurbinių daly-
kų, o ne svajonių... Reikė-
tų pakeisti savo pažūras į
taktiką. Bukime ne elgeto-
mų, bet kovotojų už Lie-
tuvos teisę egzistuoti ir
laisvai gyventi. Kovotojais
toje prasmėje, kad visomis
išgalėmis remsimė Ameri-
kos pastangas sutruškinti
ašį ir sukurti laisvą pasau-
lį. Kuomet tas bus atsie-
ta, tuomet Lietuva atgaus
savo nepriklausomybę ne
kaipo kokią dovaną, bet
kaipo nuosavybę, teisėmis
ir žmoniškumu paremtą".

DARBININKAS, Lietuvos
nepriklausomybės šventės pro-
ga, rašo:

"Giedodami tautos him-
ną, mes jame randame
šiuos žodžius: 'Iš praeties
tavo sunęs sau stiprię te-
sema'. To himno autorius,
Vincas Kudirka, poeto in-
tuicija bei įkvėpimo pojau-
čiui, kaip nereik geriau, at-
vaizdavo lietuvių tautos į-
gimtą laisvės troškimą ir,
kas svarbiausia, pajėgumą
tai laisvei susigrąžinti. Taip,
laisvė, tai ne kokia nauja-
nybė lietuvių tautai. Ji bu-
vo laisva dar priešistoriniais
laikais... Ji buvo laisva,
kai pirmieji rusų ir lenkų
rašytojai mini savo raštuose
lietuvių kaip drąsius ir
atkaklius kovotojus. Ji
buvo laisvė 13-tam amžiu-
je... O jau Gedimino, Algir-
do, Kestučio ir Vytauto
laikais Lietuva buvo viena
iš galingiausių Europos val-
stybių. Jos sienos toli siekė
į rusų kraštą... Tad išsi-
moka minėti vasario 16-tą
dieną net ir dabar, laisvės
jau nebeteisus, nes toji su-
kaktis paskatins prie gyves-
nių pastangų laisvei vėl su-
grąžinti".

DRAUGAS rašo apie "Mas-
kvos pretenzijas prie Lietu-
vos" ir pastebi:

"Juk Sovietų Sąjunga
yra pasirašiusi Atlanto Car-
terį, kuris garantuoja lais-
vę ir nepriklausomybę vi-
somis tautos, ar jos bus
mažos ar didelės. Šis karas
eina už valstybių ir tautų
išlaisvinimą, bet ne paver-
gimą. Maskva jau ne kartą
parodė savo nieku nepagrįs-
tas pretenzijas prie Balti-
jos valstybių. Lietuvių tau-
ta trokšta kuogrečiausiai
išlaisvinti iš žiaurais na-
cių jungo, bet ji tokiu bu-
du nenori patekti po kitu-
rus bolševikų jungu. Ji no-
ri būti laisva ir nepriklau-
soma. Mes tikime Atlanto
Carterio dėsniams, mes ti-
kime Prezidento Roosevelto
žodžiams, kuriuos jis pasa-
kė lietuvių delegacijai 1940
m. spalio mėn. 15 dieną,
mes tikime į laisvos ir ne-
priklausomos Lietuvos pri-
sikėlimą".

AMERIKOS LIETUVY, ve-
damajame straipsny, "Vasa-
rio 16", po visa ko, Br. F. Si-
mons-Simokaitis, daro seka-
mas išvadas:

"Minėdami 25 metų Lie-
tuvos nepriklausomybės su-
kaktį, mes turime atsiminti,
kad Lietuvos ir kitų ma-
žųjų tautų laisvės klau-
simas tik tada bus galimas,
kada Suvienytos Amerikos
Valstijos ir geros valios tal-
kininkai laimės šį karą. Jeigu
karą laimėtų bei vienas
iš diktatorių arba bendrai
visi, apie Lietuvos laisvę
vargiai būtų galima svajoti.
Tad pirmoji vietoj bukime
Amerikos sargyboj, tuomi
patim kartu busime ir Lie-
tuvos sargyboj... Taipgi bu-

kime lietuviai, pamirškime
vergijos liekanas ir išga-
mas... Budėkime! Lietuva
bus laisva ir nepriklausoma
ir visos kitos tautos mylin-
čios taiką ir laisvę".

DIRVA Lietuvos neprikla-
usomybės sukakties minėjimo
proga savo vedamąjį straips-
nį baigia:

"Lietuva nežus — negali
žuti! Mes dar gyvi, tie pa-
tys kurie anuomet už jos
laisvę dirbome. Dabar su-
liekime visas jėgas teisin-
am darbui — kad Lietu-
va vėl liktų laisva ir nepri-
klausoma! Laisvai gyventi
moka, tik lai didieji plė-
rūs kaimynai palieka ją ra-
mybėje! Lietuva buvo rei-
kalinga savo kaimynams
kaipo maitintoja, ji ir vėl
greičiau sustiprins savo ži-
mės ukį ir vėl į kelis metus
puikiai galės šerti savo pus-
badžius kaimynams".

AMERIKA rašo:

"Šiandien, kai kalbama
apie plėšriųjų nacių nugalė-
jimą, apie visų pavergtų
tautų išlaisvinimą, apie lais-
vo pasaulio sukurimą, Vasa-
rio 16 duoda progos stipriai
pakelti balsą už Lietu-
vą. Tą balsą turime kelti,
kaip vienos seniausiu pa-
saulio tautų ainiai, kaip lais-
vos ir galingos šalies pilie-
čiai. Į mus nukreiptos visų
Lietuvos žmonių širdys,
akys ir rankos. Jie supran-
ta labai gerai, kad tik Jung-
tinės Amerikos Valstybės,
Anglija ir kiti sąjunginin-
kai pagelbės tiems išsiva-
duoti ir vėl tapti laisvais
žmonėmis".

GARSAS pastebi:

"Svenčiame 25-kių metų
Lietuvos nepriklausomybės
sukaktį. Svenčiame ypatingu
laiku, kai Lietuva vėl
priminta teutonų batų. Vien-
nok, kaip skelbiant Lietu-
vos nepriklausomybės aktą
švito apsiniaukusi Lietuvos
padangė, taip ir dabar, mi-
nint 25-kių metų sukaktį,
jau braska teutonų galvė
ir pavgėtomis tautos švin-
ta naujas rytojus".

VIENYBĖS redaktorius sa-
vo skilty "Dabar", tarp kita
ko, rašo:

"Reikia pripažinti, kad
pirmieji Lietuvos kariuome-
nės savanoriai, savo krau-
ju nušakstė tėvų žemę
Dauguvos, Nemuno, Neris,
Merkio, Nevežio, Ventos ir
Augustavo kanalais ir siė-
niais, nebijojo mirti dėl
laisvės. Reikia pripažinti,
kad tie pirmieji Lietuvos
ovnėjai, kovoję ties Vil-
nium, Gardinu, Suvalkais ir
Klaipėda, nesitikėjo to, kas
vėliau įvyko. Jie nesitikėjo,
kad po 22 metų naujoji
karta net nebandys ginti
tos taip sunkiai iškovotos
laisvės... Šiandien, minėdami
Lietuvos nepriklausomybės
sidabrinę sukaktį, mes ne-
galime neatsiminti tos pra-
eties, tų kovų dėl laisvės.
Iš praeties juk stiprybė se-
miame".

NAUJENOS pacituoja
Aukščiausiojo Sovieto prezi-
dumo sekretoriaus, Aleksan-
dro Gorkin, pasakytos kalbos
labai rėkšius žodžius. Ta kal-
ba per radio pasakyta liečiant
Rusijos raudonąją armiją, be-
sirengiant minėti 25 metų su-
kaktį:

"...Raudonoji armija, kar-
tu su savo sąjungininkais,
kovoja... už tautų ly-
gybę ir suverenumą, už
pavergtųjų tautų išvadavi-
mą ir jų suvereninių teisių
(t. y. nepriklausomybės)
grąžinimą, už demokratinių
žmonių teisių atstatymą,
už ekonominės pagelbos su-
teikimą žmonėms, nukentė-
usiems fašistų jungo baisy-
bes, už Hitlerio režimo ir
armijos sunaikinimą, už
kiekvienos tautos teisę va-
lydais, kaip jai patinka".
Naujienos taipgi primena,
kad Gorkin pasakė, "jog rau-
donoji armija nenori griebti
svetimų žemių arba pavergtų
tautų". Bet ar iš to reiktų
suprasti, kad rusai nenorės
po karo pavergti ir Lietuvą —
sunku pasakyti.

LIETUVIŲ ORGANIZACIJOS IR MENO PROBLEMA

Rašo PROF. VYTAUTAS BACEVICIUS

NETENKA daug aiškinti apie meno rolę visuomeniniame
žmonių gyvenime, nes šis klausimas jau ne kartą buvo ma-
no ir kitų keliamas. Suglaustoj formoj tik pastebėsiu, kad me-
nas, kaip tai: muzika, tapyba, skulptūra, architektūra ir gro-
žybinė literatūra lavina ir pakelia žmonių dvasinį gyvenimą,
praplečia ir tobulina žmonių jausminį aparatą, o per tai pa-
veikia neįkainuojamai į žmonių psichiką ir
į jų intelektualinį gyvenimą.

Amerikos lietuviai lavinais intelektu-
aliai, sulig galimybės, per mokyklas, spaudą
ir organizacijų ruošiamas paskaitas. Tačiau
šis lavinimas nėra pilnas, nes permažai dė-
mesio kreipiama į žmogaus dvasinį, jaus-
minį gyvenimą. Mes žinome, kad kiekvie-
nas žmogus turi sugabumą protauti ir jaus-
ti. Tai štai Amerikos lietuvių kolonija at-
siekia protinį išlavimą, eidama su gyve-
nimo progresu; tačiau, toli gražu, nesila-
vina jausminiai, palyginant su visa inteli-
gentiškesne Amerikos visuomene. Tiesa, dalinai patenkina lie-
tuviai dvasinį gyvenimą bažnyčių pagalba ir kai kuriais me-
niškais parengimais (ypač lietuvių spaudos metiniais koncer-
tais), tačiau jie nesinaudoja masiniais tais Amerikos turtais,
kurie jiems yra prieinami ir nevaržomi, butent: simfoniniai
ir solistų koncertai. (Šia proga noriu paklausti, ar daug lie-
tuvių matė ant estrados Toscanini, Leopoldą Stokowskį, Rach-
maninoffą, Helfetzą ir kitus?) Nesinaudoja dramos teatrais,
opera, baletais, paveikslų ir skulptūros galerijomis, bei meno
muziejais.

Jeigu, tačiau, plačiosios masės savo noru nėra linkę tais
turtais naudotis, dar jų kol kas neįvertindamos, tai tuomet lie-
tuvių organizacijų šventa prievolė yra susirūpinti savo tautie-
čių dvasiniu gyvenimu. Tam įvykdyti yra daug kelių, daug
budų. Vienas jų, tai organizuoti **ekskursijas** sekmadieniais
į meno galerijas, muziejus ir koncertus. Tuo turėtų rūpintis
organizacijos. Kitas budas — tai **prieiti prie sistematikos me-
ninio mūsų visuomenės lavinimo**. Šitoki darbą geriausiai ga-
lėtų atlikti meno organizacijos, kurių tačiau yra taip nedaug,
kad jeigu jos ir bandytų sistematiškai ir planingai darbuotis,
tai vistiek jos nepajęgtų patenkinti visos mūsų taip didelės
lietuvių kolonijos.

Todel aš siūlau visoms lietuvių organizacijoms Amerikoje
įkurti meno skyrius, nepriklausomai nuo tų organizacijų tie-
soginių tikslų ir uždavinių. Šitoki meno skyriai turėtų suda-
ryti veikimo planą, kurio vyriausias uždavinys būtų patiekti
lietuvių visuomenei ne diletantišką, mėgėjišką meną, nes to
mūsų visuomenei netruksta, bet **klasišką meną**. Čia ir prasi-
dėtų žmonių dvasinis, jausminis auklėjimas. Tam atsiekti,
minėti visų organizacijų meno skyriai turėtų susisiekti su vi-
somis žymiausiomis profesionališkoms lietuvių meno pajėgo-
mis, esančiomis Amerikoje, butent su žymiausiais instrumen-
talais (pianistais ir smuikininkais) ir geriausiais daininin-
kais-dainininkėmis ir pagal planą ruošti visoj Amerikoje **peda-
goginius koncertus** (kiekvienam mieste kur lietuvių gyvena
bent po 4 koncertus į metus). Pedagoginių koncertų organi-
zatoriai neprivalo taikytis prie žemo, neišlavinto meninio žmo-
nių skonio, bet juos auklėti, patiekiant **geriausią klasišką mu-
ziką**, atliktą geriausių mūsų meno pajėgų.

Kadangi muzikos istorijoje žinome įvairias kryptis, kaip
tai muziką klasišką, romantišką, impresionistinę, ekspresji-
onistinę, atonalinę ir tt., tai tokiuose pedagoginiuose koncertuo-
se prieš atlikimą kiekvieno kurinio turi būti pačio atlikėjo iš-
aiškinta publikai, kurios, butent, pakraipos yra atliekamas ku-
rinys, kokia jo idėja, koks turinys, charakteris, stilius, kokios
nuotaikos ir tt. Šitie komentarai leis publikai veikala supras-
ti, o atjausti veikala nebus sunku žmogui meną mylinčiam.

Čia ypatingai stipriai ir aiškiai turiu pabrėžti, kad visai
bereikalo mūsų žmonės taip dažnai pateisina savo abejingumą
klasiškam menui, pasiaiškindami, kad klasiškos muzikos jie
nesupranta. Į tai duodu trumpą ir aiškų atsakymą. Visai ne-
reikia suprasti — užtenka tik atjausti, nes gi sunku reikalau-
ti nuo žmonių, kurie muzikos nepažįsta, kad jie suprastų pai-
nius muzikos veikalus, tačiau atjausti muziką gali kiekvienas
žmogus, kurio jausmai nėra atbuke. Jeigu jausminis aparatas
yra užmigdytas, tai reikia jį išjudinti ir lavinti. O aukščiau
minėti kurinių paaiškinimai (laikie koncerto) leis klausovui ne
tik atjausti, bet ir išdėles suprasti veikala. Laikui bėgant
klasiška muzika pasidarytų mūsų visuomenei ne tik
suprantama ir prieinama, bet ir mylima ir tik tuomet
toji visuomenė suprastų kokią milžinišką rolę lošia tikra
(nežabzbandinė) muzika žmonių dvasiniam gyvenime, kiek to-
ji muzika pakelia jų dvasią, sukelia naujus dar ne visų patir-
tus giliausius jausmus ir nuotaikas, tobulina jų sielas, o per
tai pakelia jų etikos supratimą, nuslopina jų žemiausius in-
stinktus ir savimeilės jausmą, pakelia jų intelekta, praplečia
regėjimo horizontus. Žodžiu, klasiška muzika yra toks dvasi-
os penas, kuris duoda žmonėms neišpasakytą jėgą, kuris lei-
džia žmonėms daug giliau ir esmingiau galvoti ir žiūrėti į gy-
venimą, kuris žmogų padaro geresniu, išugdo jame išsivadėjimo
ir pasiaukojimo jausmus ir kuris, pagaliau, žmogui suteikia
tikrą laimę.

Tad, Mieli Tautiečiai, tikra laimė taip netoli Jus, tik ne-
mokaite jos pasiskinti. Nepamirškite obalsio: **Menas visiems!**
Kviečiu organizacijas šį mano projektą pasvarstyti ir ban-
dyti vykdyti.

Ivykių Žygiuotė

"Materialistinė Amerika", tai straipsnio antraštė italų žur-
nale. Mes visai nesam materialistiniai žmonės. Aš manau,
kad mes esam didžiausi ideališki žmonės pasauly.

Nėra nuomonės, idealo ar mėnolio filosofijos, kas mes ne-
butume sekę. Nėra svetimnaudžio vaidmens, koks utopinis ir
absurdiškas jis nebutų buvęs, kurį mes nebutume vaidinę.

Europa pažįsta silpnąją, idealistinę mūsų charakterio pu-
sę, ir vaidina ją iki galo.

Mes nesam pinigų liaupsintojai. Mes esam didžiausi pi-
nigų eikvotojai pasauly.

Tik Europa garbina MUSŲ visagalingąjį dolerį — ne Ame-
rika.

BUDRIKAS.

Nepaprasta Asmenybė

MANO motinos tėvas, Jurgis Arlauskas, buvo nepaprastas žmogus. Taip jį vadino žmonės, jam gyvam esant. Taip apie jį prisimindavo, jam pasimirus.

Atsimenu jį, kaip šiandien. Atsimenu iš pat jaunųjų dienų, nes, kol nėjau į mokyklą, daugiau gyvenau pas savo motinos, negu pas savo tėvus. Tai buvo jau arti aštuonių dešimtų metų amžiaus, gana stambaus sudėjimo, žilaplaukis ir žilasis vyras. Kaip dzukai sako, buvo "zaperečnas". Iš paviršiaus visuomet išrodė piktokas, bet tikrenybėje buvo nuoširdus, neapsakomai vikrus, rupestingas, darbštus, eklus — tikras namų galva ir sargas, bei geras lietuvis.

Pirmiausia ir labiausia man į atmintį įstrigo jo vienas pasieigimas prieš vienas Kalėdas, kai reikėjo išnauju persamdyti du bernus, tarnaitę ir piemenį su piemeniu. Veik visą savaitę jis buvo neapsakomai susirupinęs. Didžiausia rupestis kilo dėl to, kad jau dvidešimt metų pas jį tarnaujantis bernas "Maciukas" rengėsi pamesti. Už ką — nežinojome. Bet tai nebuvo algos klausimas: kiek "Maciukas" algos norėdavo, tiek gaudavo. Matyti, buvo koks ypatis kas nesuipratimas, apie ką truputį nugirdau iš jo pačios, mano bobutės, vieno išsitarimo:

"Kam reikėjo žmogų taip užgauti?... Rodos nė girtas buvo, nė ką — vaptelėjai ir dabar turėkis!..."

Su visais samdiniais galutinai jis budavo susitariai kelias savaites anksčiau prieš kučių dieną. Šį sykį, tačiau, tėsė iki pasakutinių dienų ir tarėsi tą dieną prieš kučias. Jis šaukėsi kiekvieną samdinį į seklyčią ir ten kaž ką su jais kalbėjosi. Mes visi domėjome, ar "Maciukas" dar pasiliks kitų metų tarnybai ir todėl tėmijome ju dviejų kiekvieną pasijudinimą.

Jaunesnysis bernas, mergina ir piemu su pieme pas jį užtruko neilgai ir kai paskutinis išėjo — visi pakuždomis džaugėsi gavę pakelti algas, o tarnaitė dar ir vieną gorčių linų daugiau pasisėti.

"Maciukas" su juo užtruko geroką valandą. Ką jie ten kalbėjosi — niekas ir niekad nepatyrė, tik kai išėjo iš seklyčios — abu buvo išradę, kaip virti vėžiai. Bet jų veiduose žėrėjo šypsena.

Vėlokai nakčia girdėjau, kai jis savo žmonai lygį teisinosi:

"Tai buvo mano kaltė... Bereikalingai žmogų pabariau... O jis toks širdingas ir ištikimai per dvidešimt metų dirba... Jis vėl pasiliekia ir dabar mano rupestčiai žymiai sumažėjo... Juk tai geras ir pasitiktinas darbininkas — dirba, kaip sau..."

Nors tikėjomeš liudnų kučių be "Maciuko", bet išėjo priešingai: visi samdiniai pasiliko ir, valgydami kučių vakarienę, visi šypsojosi ir linksmai kalbėjomeš. Kai išryto važiuojam "ant rorutų" — jis pats važinėjo ir pradedant važiuoti, arklams užkirtęs, linksmai sušuko:

"Na, bėriai — risciā!..."

BE UKININKAVIMO. Jurgis Arlauskas buvo ir valsciaus vaitu. Tas pareigas, kaip senesni žmonės pasakojė, jis ėjo per suvirį dvidešimt metų ir jas pastebėtinai gerai atliko.

Dažnai patėmydavau pas jį ateinant žmonių su visokiais reikalais ir įtrskant visokių patarimų. Besikalbant su jais, jo veidas veik visuomet budavo gana rustus. Šypsenos, rodėsi, ir už pinigų negalėtum iš jo nupirkti. Kai kada rodėsi, kad žmogų jis bara, susiraukęs ką tai aiškina, pasakoją. Rodėsi, kad žmogus jokios užuojautos pas jį nerat. Bet skiriantis — žmogus šypsodavos, matyti radęs pasitenkinimo, o jis neretai pasakydavo:

"Gaila žmogaus!... Darysiu viską jam pagalbėti..."

Mudų su juo buvome labai geri draugai. Jam esant namie, sykiu guldavome ir sykiu keldavome.

Labiausia jis man patiko savo gražiomis pasakomis. Budavo atsigula aukštie-nelkas, pasiguldo mane prie savęs ir pasakoją-pasakoją.

Jis buvo daug mažes. Kaipio valsciaus pareigunas, nemaža visur išvažinėjęs. Buvo net Maskvoje atstovu, kai ten vainikavos vieną carų. Todėl daug ir dažnai pasakodavo apie tą miestą. Kokia Maskva didelė! Kokia graži! Kokios puošnios cerkvės! Kokia galybė žmonių! Tie žmonės ten juda-eina-kruta, kaip skruzdėlės skruzdine ar apie skruzdyną. Negerai tik, kad ten negalima susikalbėti lietuviškai. O dar negeriau, kad musų krašte draudžiama lietuviškai mokytis ir skaityti.

Jis man patiko labai dar ir delto, kad vis kalbėjo apie leidimą manęs į aukštus mokslus.

"Galėsi būti kunigu, advokatu, daktaru, mokytoju — ku tik norėsi. Pinigų tau nesigailėsiu!" — ne kartą man sakė, — "Tu nebūsi toks paprastas darbininkas-artojas, kaip kiti ir kaip aš. Geri ir paprasti

darbininkai, bet mokytam geriau, nepaisant kur jis gyvena — mieste ar kaime..."

Besiklausant tokių jo kalbų, mano širdis plakdavo džiaugsmu. Aš krysčdavau, nors tuomet dar nežinojau, koks skirtumas tarp mokyto ir nemokyto žmogaus. Bet jei diedukas taip sakė — gali būti mokytam geriau.

Mudu labai dažnai išeidavome pasi-vaikščioti į mišką, laukus, žaliuojančias pievas, į jo didelį beržyną ir sodą. Kiek dabar atsimenu, jis labai mylėjo medžius, gėles ir kiekvieną gražesnę gamtoje pasireikimą.

Žmonės pasakodavo, kad tas didelis beržynas ir sodas buvo jo paties rankomis pasodytas, prižiūrėtas ir išaugintas. Buvo tai gerokas hektaras vien beržų. Apie pusę hektaro gražaus vaismedžių sodo. Pasakodavo kiti, kai jis čia įsisteigė — nebuvo nė to beržyno su sodu, nė jokios bakažės: tik mažas žemės sklypelis. Įsisteigęs šokią-tokią bakažę — pradėjo lipdyti, kaip kreždė lizdą. Pradėjo sodyti beržyną su sodu: kur tik radęs miške ar laukuose berželį ar vaismedį, išsikasė, nešėsi namo ir tvarkiai sodino vienas prie kito. Didžiojo beržyno su sodu, didžiojo ir ukis: jei kas tik iš kaimynų sutiko parduoti savo žemę — jis pirkė ir jungė prie savo ukio. Ir taip tai pamažu, per metų eiles, iš mažo žemės sklypelio turėjo jau apie šešių dešimtų hektarų ukį. Ir tai buvo gražus ukis! Gražus, jau pilnai suaugę beržynas su sodu, pažymėtinai gražus-dideli trobėsiai, pilni tvartai visokių gyvulių. Du nenulaukomi žirgai vien tik pasivažinėjimui ir pasijodymui, nepaisant jau šešeto darbinų arklių. Prie beržyno ir sodo kelios dešimtys bičių avilių. Kitoje gyvenamų namų pusėje — didelis ir vaisingas daržas.

Neišgero, jei kuomet budavo parvažiuoju pas savo tėvus ir kai kaimynų vaikai paklausdavo, "ar ten yra pienas?" — nedvejodamas jiems atkirsdavau:

"Ten pienas upeliu bėga!..."

Ir neperdėdau, nes visko buvo, niekad nieko netruko ir dar neturtingiems kaimynams bei giminėms šio-to nemaža tekdavo.

JURGIS ARLAUSKAS buvo labai plačiai žinomas visoje apylinkėje, ir ne dėl to, kad ėjo vaito pareigas, bet už savo geraširdingumą.

Kartą, atsimenu, pas jį buvo atėjusi gana senia moteris. Ji priversta jam pabučiavo į ranką ir pasakė:

"Ačiū tau širdingai! Jei ne tamsta — mano sunus būtų supuvęs kalėjime..."

Jis nesididžiavo tuo ir jai tarė rimtai: "Sena moteris neprivalo bučiuoti net kunigui rankų... O kas liečia tavo sunų — elgiausi sulig savo geriausios sąžinės ir teisybės".

"Bet kas kitas but to nepadareš... Kitas but pinigų žiurėjęs..."

Vienais metais prisiartinio vaito per rinkimas. Visoje apylinkėje buvo plačiai kalbama:

"Jurgis Arlauskas jau persenas!..."

"Savo jau atitarnavo!..."

"Tegul kas kitas tas pareigas eina!..."

Tas kalbas, kaip vėliau sužinota, paleido koks tai rusofilas, kuris pats norėjo būti išrinktas vaitu. Ką manė žmonės — sunku pasakyti. Bet, nugarisdamas tas kalbas, jis labai susirupino: nekartą mačiau jį nakčia nemiegant ir mēnesienoje vieną beržyną vaikščiojant. Visą laiką buvo toks nuliudęs-paniuręs...

Rinkinių dieną, važiuodamas į valsciaus raštinę, nusivėžė ir mane. Važiuojant gražia brickele, jis mažai ką kalbėjo.

Miestely, pirm rinkimų, vieni žmonės jį sveikino ir drąsino, žadėdami už jį balsuoti, kiti šnairomis jį žiūrėjo.

Atsimenu, kai kaimiečiai nešė kokius tai daiktus ir dėjo į dėžutę, prie kurios sėdėjo trys žmonės. Po to, kai visi sudėjo, tie trys vyrai skaitė: Jurgiui Arlauskui tiek, o tam rusofilui tiek balsų.

Laike balsavimų, vienu sykį jis prisilenkė prie manęs ir lėtai pasakė:

"Pranuk, palinkėk, kad mane išrinktų!..."

Aš jam pabučiavau į žandą.

Esu mažes liudnai ir linksmai nusiteikusių žmonių. Bet liudnesnio žmogaus nemačiau, kai jį laike rinkimų. Nemačiau ir linksmesnio žmogaus, kai jį išrinko... Tą sykį jis buvo geriausiai nusiteikęs, negu bent kuomet. Tuomet gražiausia jis ir nusisypsojo.

Žmonės jį sveikino. Moterys bučiavo į veidą. Jis su visais traškiai-linksmai kalbėjo. Kai kada net ir apsišarsojo.

Važiuojant namo, man kelis sykius pakartojo:

"Netiek man rupi kokia ten garbė ar rublis-kitas, kiek lietuvių prestižas... Juk čia ne kacapy žemė!... Čia Lietuva, kuri gal netrukus bus laisva ir nepriklausoma..."

Po išrinkimo, dar per kelias dienas, pas jį ėjo giminės, pažįstami, kaimynai ir drau-

gai. Dar vis sveikino jį ir linkėjo ilgus ilgus metus tas pareigas, eiti.

Vienas netolimas kaimynas, girdėjau, teisinosi:

"Mane buvo suagitavę... Mane girdė... Aš nežinojau, ką dariu..."

Jis tą žmogų gana skaudžiai pabarė:

"Kam kaltinti kitus?! Juk pats savo galvą ant pečių nešioji, o ne kiti! Tik atsisvaizdink: jei butumet išrinkę tą rusofilą — ne man vienam, bet visiems lietuviams bus buvus didelė gėda!..."

Žmogus puolė jam ranką bučiuoti, bet jis mandagiai ištraukė ir pasakė:

"Nemanyk, kad aš už tai pykstu! Man visi lygūs: tie, kurie už mane balsavo ir tie, kurie nebalsovo... Aš visus lygiai gerbsiu ir ateity visiems geraširdiškai tar-nausiu!"

—O—

KADA turėjau eiti mokyklon, sugrižau pas savo tėvus. Skiriantis, mudu, kaip koki meilužiai, negalėjome į vienas kitą atsižiūrėti. Dar pirm išvažiavimo, jis mane išsivedė į liudnai ošiantį beržyną ir daug su manim kalbėjo. Niekad neužmiršiu jo šių žodžių:

"Gera! kad jau pradedi mokytis! Labai gerai! Kada išėsi pradinę mokyklą — savo prižado nemainysiu: tik mokykis, netingėk! Nepasiduok rusinimui! Tegul mokytojai kalba, ką nori, o tu žinok, jog esi lietuvis ir tokiu turi numirti!..."

Pabučiavau jam į ranką.

Išvykau, nors nesmagu buvo skirtis. Pramokęs, parašiau jam šiaip-taip sukreveizotą laišką. Vėliau bobutė dažnai pasakojė, kad jis tuo laišku labai džiaugėsi: jį kelis sykius persiskaitė, visiems pažįstamiems ir kaimynams aprodė. Sakė:

"Musų Praniukas bus mokytas! Jis bus didelis žmogus! Aš juo jau dabar didžiuliuju!"

Laike atostogų nuvažiavus pas jį svečiuosna, jis mane labai širdingai pasveikindavo ir su manim kalbėdavo, kaip su tokiu dideliu-mokytu žmogum. Jis man statė visokius klausimus ir kai pataikydavau atsakyti — smagiai jautėsi, šypsojosi ir vis kartojė:

"Dar kiek pradinėje, o paskui — didmiestis, gimnazija, universitetas ir pasaulis tavo! Kada taip bus — aš jausiuos atlikęs prakilnų darbą: musų giminėje bus profesionalas!..."

—O—

DAR VIENA vasara, ruduo ir žiema praėjo. Žiemą mokiausi. Sekėsi ir turėjau noro mokytis, nes žinojau turįs užtikrinimą — gerą dieduką, kuris mane išleis į aukštą moksłą.

Po tos žiemos — pavasaris. Gražus pavasaris! Niekad jo neužmiršiu! Neužmiršiu, kaip tą pavasarį sodai gražiai žydėjo, kokia pilnažiedė jieva gale musų laukų buvo! Kaip skoningai kvepėjo alyvos!

Vos sugrįžęs iš mokyklos, rengiausi pas dieduką. Rengiausi, kaip kokiems kvotimams, nes žinojau, kad šį sykį jis manęs daugiau klausinėš, kad tie klausimai bus sunkesni, negu pirmiau. Jis norės žinoti, ką aš per žiemą išmokau ir ar dar vis turiu noro tapti profesionalu...

Vieną ankštų rytą jau buvau išsirengęs, bet tėvas sulaukė:

"Svečius rasi bile kada — padėk šį-tą padirbėti..."

Nenoromis, bet pasilikau pas tėvą ir šiek-tiek jam gelbėjau.

Tik vieną dieną... Ta diena tamsiausia mano visame gyvenime... Tos dienos anksti priešpiety, kaip žaibas, pas mus atėjo "Maciukas". Aš pirmutinis jį pasitikau ir dar iš tolo sušukau:

"Kaip mano diedukas?!..."

"Maciukas" nuleido galvą ir liudnai pasakė:

"Tavo diedukas prašo sukalbėti maldą už jo sielą... Jis šį rytą numirė..."

"Diedukas numirė?... Tas mano geriausias draugas ir mano didžiausia viltis iš gyvųjų tarpo atsisakė?... Nejaugi?!... Tai negalima!..."

Suklykiau-surikau! Ilgai tėvas su motina negalėjo mane nuraminti. Ašaros plaukte plaukė per veidus. Širdis gailėsčiu plakė. Gaila buvo jo.

Su tėvais važiuojant jį laidoti, rodės mane vežė į kapą. Nemiels buvo ir gražus pavasaris. Negirdėjau vieverselio čiurenimo ir gegutės kukavimo. Viskas ir visur išrodė tuščia ir juoda...

Nuvažiavę, radome netik namą, bet ir kiemą pilną žmonių. Visokių buvo: senų, jaunų, giminių, draugų, pažįstamų, kaimynų ir iš tolimųjų apylinkių. Jo karstas skendo pavasario gėlėse. Sena bobutė vaikščiojo aplink karstą ir gūckiojo.

Mudu su motina puolėme prie jo. Motina verkė žodžiais. Aš nė neatsimenu, ką sakiau ir kas pagaliau su manim pasidarė. Atsimenu bučiavęs jam šaltą ranką... Atsimenu, kai man suspaudė širdį ir pasidarė tamsu akyse... Kas buvo po to — nežinau.

Tik motina, sugrįžęs iš bažnyčios ir kapų, man gulinėčiam lovelėje pasakojė:

"Buvo daug žmonių... Į bažnyčią netilpo... Kaip kokiuose atlaiduose... Visos žvakės bažnyčioje degė... Kunigas pamokslą gražų pasakė... Tik tavęs, Prane!i, nebuvome..."

Visos apylinkės žmonės dar ilgai kalbėjo:

"Ceras žmogus pasimirė..." PRANAS EIMUTIS.

Nuomonės Apie Gerą Knygą

"The Economic Reconstruction of Lithuania after 1918"

IKI SIOL minima knyga yra susilaukusi labai palankių įvertinimų specialistų tarpe. Kaip jau žinoma, apie tą knygą ypatingai palankią recenziją parašė prof. Hanč socialinių ir politinių mokslų žurnale *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*.

Įtakingas New Yorko dienraštis *The New York Sun* įvertindamas knygą palankiai atsiliepia apie Lietuvą, primindamas autorius keliama mintį, kad mažųjų tautų viltis yra tvirtos Tautų Sąjungos atgavinime, kad Lietuva laukia Roosevelt-Churchillio Carterio pilna įgyvendinimo.

Vienintelė nepalankią recenziją įdėjo lenkų New Yorko leidžiamas žurnalas *New Europe*, nes, girdi, knyga esanti nukreipta prieš Lenkiją.

Be aukščiau suminėtu, visa eilė rimtų mokslo žurnalų knygą yra paminėję:

Social Studies, Philadelphia'ioj išeinantis socialinių mokslų žurnalas, 1942 metų spalio mėnesio numery rašo:

"Tokie darbai kaip ši knyga turėtų būti ypatingos vertės planuojant pokarinį atstatymą. Knyga rodo Lietuvos padarytą progresą po Pasaulinio Karo".

International Affairs, rimtas tarptautinių įvykių žurnalas, praeitų metų rugsėjo mėnesio numery rašo:

"Tai palyginamasis įvertinimas nepriklausomos Lietuvos laimėjimų vidujinio ekonominio gyvenimo atstatymo srity 1918—1939 metų laikotarpy, pašvęstas Roosevelt-Churchillio Atlanto Carterio idealams ir paremtas gausia kruopščiai surinkta medžiaga".

Foreign Affairs, mėnesinis žurnalas, šių metų sausio numery apie knygą taip atsiliepia:

"Tai jauno lietuvių mokslininko faktinės padėties aprašymas".

The Catholic Bookman praeitų metų lapkričio-gruodžio numery minėdamas knygą paduoda trumpą autorius biografiją ir sutrauktai atpasakoja, kas knygoje rašoma.

Reikia pastebėti, kad Amerikos lietuvių visuomenė tos knygos pasirodymo reikšmę Lietuvai taip pat suprato ir įvertino. Čia ypatingas nuopelnas tenka kolonijū veikėjams, kurie gyvai prisideda prie knygos išplatavimo.

Minimą knygą galima gauti iš: *Columbia University Press, 2960 Broadway, New York, N. Y.*, arba per autorių Simutį, 41 W. 82 St., New York, N. Y. --

"Do You Want to See America?"

AMERICA" was only "something very far from here" to me, when I first heard that word. "Far" meant beyond the fields of rye and over the forest where we picked berries. The sunset usually was there.

"Do you want to see America?" — was a game for children.

Sometimes grandpa took my neck, under the ears, in between his rough palms, and suddenly lifted me up with my face toward the fields and forest. "Ar nori pamatyti Ameriką?" — "Do you want to see America?" — he questioned me then in Lithuanian.

It was thrilling, tho unplesant. No answer usually followed, and it was all, about the game.

I "saw America" in such manner for many times.

Only a little later, from grandma's talks, I realized that "America" is a very, very distant land, to reach which one must get on the "ship", and ships usually sank.

One who went to America was considered almost lost.

My mother sang about ships sunken on the way to America. The song contained these frightful words:

Syrenos spygydos
Ir marylų palaidos...
(The mermaids will bewail
And seas will hold a funeral...)

The magazine sheets which served as wallpapers in aunt Amelia's little room, had a picture of mermaids. They existed, of course. Grandpa told a story how one old man from the village, being in the Russian

army far away from Lithuania, long ago, saw a few of them, for a fee. One of these captives from the sea, I was told, was a bishop. I imagined him in a bishop's mitra when, according to the story, he sang a holy song from a big reservoir filled with water... Pictures also showed a big fish — "one on which our earth stands", I was told.

My mother, when a young girl, attended usual overnight singings by the body before a funeral, and I imagined whole horribleness to be left to be wailed by mermaids' songs only, in the vast seas disturbed by that big fish...

Yes, we were somewhat belated in our beliefs. Only a Columbian voyage was feared like that. The excerpt which I made from a paper years later, when I saw America and learned its language and read its books says this:

"Most people of that time believed it would be dangerous to sail westward because a ship would be destroyed by sea monsters, or else would fall over 'the edge of the world'."

When my grandma told me a few times about our big flat earth, I often wanted to go someday that far beyond the horizon, to see the edge... To inquire too much about that edge was sinful then. Grandpa usually put a stop to that and made the sign of the cross on his face.

AREJAS VITKAUSKAS.

Gamtos Taisyklės

DANGISKI tolumai yra neapsakomi! O betgi žvaigždės savo kelionėse nesuklysta: visos eina savais, nuo amžių joms pas-kirtais keliais — vienos kitų nepastumdamos į šalį, vienos kitoms nepastodamos keli-o.

Dr. C. G. Abbot Smithsonian Instituto direktorius, sako, kad jau keletu dienų klausimas, kuomet mes saulę užkinkysime suk-ti musų industrijos įiegas. Kartą išsikalbėjus su vienu elektros inžinierium, jis pasakė, kad yra jau daug stebuklų išrastų ir užpatentuotų, bet jie nematys šviesos, nes apverstų visą industriją ir jau įdėtus pinigų prazudytų. Milionai liktų be darbo. Saulės spindulių veikmė viską varys taip, kad nereikės gazolino nei anglies. Tai saulės įiegos slaptybės.

Mes visi laukiame, kaip greitai pradės veikti teleskopas, kuris jau 5 metai rengiamas Mr. Palomar Observatorijoje 200 celių. Jis sukels įdomių žinių musų astronomijos moksle, kuomet pradės fotografuoti dangaus kunus.

J. J. NIENIUS.

Painsiu aš Lyrą

Painsiu aš lyrą — dainužė supinsiu, Ją linksmą dainuosiu, paskleisiu į minią: Teskamba dainužė, teaidi kasdieną Ir linksminą širdį žmogaus jį kiekvieno!

Teskamba dainužė, erdvės ir laukuose, Teneša jį džiaugsmą varguolio namuose! Lai skamba dainužė, meilė sieloj pina, Ir širdis vargdienų visuomet ramina!

Teskamba dainužė, teaidi kasdieną, Ir linksmina širdį žmogaus jį kiekvieno! Teskamba dainužė, jos aidas teplaikia Ir jauną mergužę prie meilės tešaukia!

K. KINDERIS.

Ei, Lietuvi!

Ei, lietuvi patriote, Neleisk savęs pažaboti! Savo priešą tu pažink Ir nuo jo tėvynę gink!

Gelbėk ją nuo lenko, ruso, Nuo kryžio, kreivo pruso, Nes jie kanda, alkani — Apyplėšt mus skubini!

Prieš juos turime kariauti, Tėviškę patiems vyrauti! Bukim stiprus kaip uola — Vienių širdžių siela!

Ar tu senas ar tu jaunas, Buk protingas, o ne klaunas, Nes jiems broliu tu nes — Ką pats sėsi tą rasi...

Nebuk tautos išdavikas, Lepšė nėra baravykas! Jiegas telkime kartu, Laisvais buti pravartu.

Kvislingai, smaigiai, korikai — Lai ejs peklon pardavikai! Kruvini ir nelementi, Pikto žvėries neverti.

Marš į kovą! Išlaisvėsim! Savo valdžią dar turėsim, Groblius-priešius mušdami, Kartu išvien dirbdami... Laisvi likę pasidžiaugsim — Zeme, oru, jurom plauksim! Moralas garbės mus guos, Vėl trispalvė plečvusuos.

A. J. NAŠLAITIS.

SLA Reikalai ir Veikla

Fraternalizmo Savaitė Gegužio 3-8 Dienomis

NATIONAL Fraternal Congress (kurio narių yra ir mūsų Susivienijimas) prez. Norton J. Williams tik ką pranešė, kad skelbiama fraternalizmo savaitė, kuri tęsis nuo gegužio 3 dienos iki 8 dienai. Ponas Williams kviečia visas fraternališkas organizacijas ir jų kuopas tą savaitę tinkamai atžymėti. Ypač jis kviečia, kad per tą savaitę visos fraternališkos organizacijos pasidarytų pritaikytą kodą naujų narių.

Beabejo, mūsų Susivienijimas ir jo kuopos tą savaitę tinkamai atžymės ir pasistengs pritaikyti kodą naujų narių. Šiuo atveju mums pasitaiko kaip tik gera proga, nes tuo metu mes jau busime gerokai įpusėję su savo vajumi, kuris prasidės balandžio 1 dieną. Be to, laike fraternalizmo savaitės mūsų kuopos ir apskričiai galėtų surengti tam tikslui specialias pramogas, sąsąjone piknikus ar išvažiavimus su tam tikslui pritaikintais programais: trumpomis apie fraternalizmą pralabomis, muzika, dainomis, šokiais ir tt. Kur yra galimybių, tą savaitę galima būtų surengti apie fraternalizmą pralabų ciklą per radio.

Fraternalizmas yra vienas idealingųjų dalykų šiame sukuriamame pasaulyje. Fraternalizmas paremtas idėja vienas kitam pagelbėti laike nelaimės, bendrai veikti žmonių buvimo pagerinimui, bendrai praversti gražias mintis. Susivienijimo Lietuvių Amerikoje nariai yra prie tos idėjos jau gerokai prigiję. Mūsų nariai daugely atsitiktinių vienas kitam padeda nelaimėse ir varguose; vienas kitam ištisia brolišką ranką, kada jos ištiesimas reikalingas. Be to, mes kaip viena didelė lietuvių šeima rūpinamės ir savo tautos reikalais, rūpinamės savo narių ir bendrai lietuvių kultūra, apšvieta ir tt. Todėl laike minimos fraternalizmo savaitės mes fraternalizmo ir sykiu lietuviybės idėją galime dar plačiau tarpe lietuvių praplėsti. Mes galime per tą savaitę prie SLA pritraukti dar tukstančius naujų narių ir priglauti juos savo fraternališkoje šeimoje. Mes ypač per tą savaitę galime SLA evangeliją paskleisti taip plačiai, kad ji pasiektų kiekvieną lietuvišką bakažę šiame krašte.

Mes pilnai pasitikime, kad ši reikalų rimtai pasvarstys kiekvienas SLA veikėjas ir kiekviena kuopa ir, pasinaudodami fraternalizmo savaitės proga, visi atlikime savo dalį fraternalizmo idėjos žymesniai praplėtimui ir gavimui daugiau narių į mūsų Susivienijimą.

S.L.A. Kuopų Veikla

Chicago, Ill.

Iš SLA 208 kuopos susirinkimo ir veiklos

SLA 208 moterų kuopos susirinkimas įvyko vasario 3 d., Hamilton Hotel patalpose ir nauja valdyba užėmė savo vietas.

Grudžio mėnesį turėjo būti metinis susirinkimas ir valdybos rinkimas, bet kadangi į susirinkimą atsilankė tik 7 narės, tai valdybos rinkimas atidėtas sausio mėnesio susirinkimui. Sausio mėnesio susirinkime dalyvavo 17 narių ir išrinko naują valdybą iš šių narių:

Pirm. ponias Nadvar, Vice pirm. ponios A. Lidy ir Andziulienė, Fin. sekr. ponias Jogella, Užr. sekr. ponias Trast, Išdin. ponias Satkoff, Išdo glob. ponios Kuper ir Bijanskienė, Maršalka ponias Miksha.

Organizatorės kuopa nerinko, kadangi visos narės pasižadėjo nors po vieną narę į metus prirašyti. O jei narės pasidarytų ir kiekviena prirašytų nors po vieną narę į metus, tai turėtume gražų būrį naujų narių. Tai galima atsiekti, jei tik visos narės pasidarytų.

Nors ir pavėluotai, bet linkiu naujai valdybai pasikimngai darbuoti, jei senai valdybai ačiū už gražius nuveiktus darbus!

Kad paskatinus narses lankyti susirinkimus, buvo nutarta toms narėms, kurios lankys susirinkimus kiekvieną mėnesį per ištisus metus pabaigoje metų suteikti po gražią dovanėlę, kaip atlyginimą už lankymą susirinkimų.

Vasario susirinkime buvo tik 17 narių, nors kuopa turi, rodosi, 70 narių. Tai labai mažas nuostimis lanko susirinkimus ir del to kuopai yra la-

bai sunku veikti, kuomet narės nekooperuoja ir net į metinį susirinkimą neatsilanko. Prašyčiau narses lankyti susirinkimus, nes tai yra mūsų visų pareiga.

Nutarta kovo mėnesį surengti "card party". Komisija sudarė šios narės: kom. pirm. ponias Brademus ir ponios Brenner, Kuper, Jogella, Andziulis, Lidy, p-lės Stanish ir Truist. Kadangi komisija susideda iš labai darbščių narių, tai reikia tikėtis, kad mūsų "card party" bus pasekminga.

Ponias Brenner įnešė, kad narės susidėjusios numegstų vilnonę užklodą del lovos ir paaukotų Raudonajam Kryžiui. Visos narės pasižadėjo nupirkti siulus ir kiekviena pasižadėjo po tam tikrą dalį numegsti. Kadangi užklodas susideda iš daug mažų ketvirštainių ir visokių spalvų, tai galima sunaudoti visokios spalvos atliekamų siulus. Moterys dabar daug mezga ir turi daug atliekamų siulų, kuriuos galima sunaudoti šiam tikslui. Narses prašau ateiti į susirinkimą ir gausite instrukcijas, kaip megsti. Tai jau bus mūsų antra auka Raudonajam Kryžiui. Pernai mūsų narės irgi numegstė gražų užklodą ir gavome gražų laišką iš Raudonojo Kryžiaus, dėkojant už tokią gražią auką. Todėl visas narses prašau prisidėti prie šio darbo. Apart šios aukos, SLA 208 kuopa praeitais metais taipgi paaukojo del Raudonojo Kryžiaus pinigais \$50 ir del kareivių centų \$25.00. Taipgi pirkome War Bonds už 100 dol. Kaip matote, SLA 208 kuopa dirba praklinų darbą ir todėl užsitarnauja Chicagos lietuvių paramos. Todėl gerb. Chicago lietuvių malonėkite paremti mūsų parengimus savo atsilankymu ir tuo pagelbėsite mums dirbti naudingą darbą.

Šiame susirinkime buvo pri-

imta nauja narė p-lė Bartkus. Mums labai yra malonu turėti šią jauną ir energingą panelę savo tarpe.

Aptarus dar keletą dalykų, susirinkimas uždarytas 9:30 val. Po susirinkimo to vakaro šeiminingės p-lės Stanish ir ponias Brenner visas narses pavaišino su Coca Cola ir namie kepta pyragaičiais. Dar turėjome laiko ir kortomis palaisti, o kurios buvo giliukingos — išlošė ir po gražią dovanėlę.

Ačiū šeiminingėms už vaišes, o narses kviečiu lankyti į susirinkimus.

Korespondentė.

Paterson, N. J.

SLA 101 kuopos veikla

SLA 101 kuopos susirinkimas įvyko vasario 4 d., M. Navickienės svetainėje, 293 River St. Susirinkimą atidarė ir vedė pirm. M. Raginską. Praeitą susirinkimo protokolą perskaitytas ir priimtas vienbalsiai.

Apsvarstius kuopos bėgančius reikalus, prieita prie komisijų raportų. Ligonių lankytojų raportas priimtas ir nutarta išmokėti ligoje pašalpas.

Draugių Sąjūdo atstovų raportas priimtas. J. Treinis raportavo, kad Kalėdoms dovanų pasiūsta del 60 lietuvių kareivių. Pasiūsta apie \$125. Taipgi raportavo, kad minimas sąjūdis rengia Lietuvos nepriklausomybės 25 metų paskelbimo sukakties minėjimą, kuris įvyks vasario 21 d.

Mūsų kuopa paaukojo \$6 SLA 192 kuopai nariui J. Svipui, kuris nori įsigyti dirbtinę ranką.

A. A. E. Rebnerienė

Pirminkas, atidaręs susirinkimą, paprašė narius atiduoti paskutinę pagarbą mūsų kuopos mirusiam nariui a. a. Elenai Rebnerienei, kuri su šiuo pasauliu atsiskyrė sausio 17 d. Velionė Rebnerienė dideliame nuliudime paliko tris dukteris, vieną posunį ir vieną podukrą. Numirė sulaukus 63 metus amžiaus. Paėjo iš Vilniaus rėdybos. Prie SLA 101 kuopos priklausė per ilgus metus. Laikė mėsinę per 40 metų.

Velionė buvo gerai pažįstama visiems Patersono lietuviams ir su visais sugyveno kogažiausiai. Palaidota su bažnytinėmis apeigomis sausio 20 d.

SLA 101 kuopa reiškia koliausią užuojautą velionės dukterims, dviem sesutėms — p. Kinderienei ir p. Meškinienėi — anukams, podukrai ir visiems giminėms, o mūsų mylimai nariui lai buna lengva išsėtis Dėdės Samo žemėje, kuri maloniai teglosto tavo vedą už tavo sunkiai veiktus šiame pasauly darbus.

A. A. Marcellė Navickienė

Vasario 4 d. numirė Marcellė Navickienė, dideliame nuliudime palikusi du sunus — Stasį ir Izidorį, kurie tarnauja Dėdės Samo kariuomenėje. Taipgi paliko tris dukteris — Josephine, Helen ir Marcella, tris žentas — A. Kuropasak, P. Singer ir P. Dutkų ir vieną anuką. Paliko ir vieną brolių A. Ragicką, gyvenantį Paterson, N. J. Paėjo iš Suvalkų rėdybos.

A. A. M. Navickienė numirė, sulaukus 56 metų amžiaus. Jos paskutinis užsiėmimas buvo — turėjo gėrimų užėiga 293 River St. Visą laiką gavo veno Patersone ir turėjo daug gimininių bei pažįstamų. Buvo gera moteris ir rėmė visus gerus lietuviškus darbus. Sušėlė daug pavargusių lietuvių laike praeitos depresijos.

Palaidota vasario 8 d., Kalvarijos kapinėse.

Lai buna jai lengva išsėtis šios laisvos šalies šaltoje žemėje, o jos dukrelės, sunams, žentams, anukui ir visiems giminėms šių žodžių rašytojas reiškia koliausią užuojautą, o labiausia jos sunams, kurie dabar eina šio krašto ir laisvės gynėjų pareigas, kurie taipgi pasiriję ginti ir atvaduoti mūsų senąją tėvynę Lietuvą.

J. Treinis.

Thompsonville, Conn.

SLA 113 kuopos valdyba

I SLA 113 kuopos metinį susirinkimą narių susirinko nemaža ir šiemetams į valdybą išrinkta šie nariai:

Pirm. E. Juzienė, Vice pirm. A. Čiapulienė, Fin. sekr. J. Žvirblis, Užrašų sekr. J. Žvirblis, Uždin. J. Čiapulis, Išdo glob. O. Čiapulienė ir J. Juzėnas, Maršalka M. Augustaitis, Ligonių lankytojas J. Žvirblis.

Ligonių lankytojas Somersville O. Skiperienė, Organiz. J. Žvirblis.

J. Žvirblis.

Waterbury, Conn.

Iš SLA 11 kuopos

SLA 11 kuopos mėnesinis susirinkimas buvo sausio 7 d. Susirinkimą atidarė ir vedė pirm. Tamas Matas. Protokolą sekr. J. Žemantauskas perskaitė praeitą susirinkimo protokolą, kuris priimtas.

Bankieto komisija dar neturėjo galutinis atskaitos.

Pirm. Tamas Matas paprašė, kad ateitų užimti savo vietas pirm. Jokubas P. Trečiokas ir vice pirm. Jokubas Ažunaris. Jie užėmė savo vietas, o buvęs pirm. T. Matas pasakė gražią pralabėlę, linkėdamas valdybai ir kuopai geriausių pasiekimų. Sakė: "Aš visados padėsiu kuopai darbuotis". Taipgi naujas pirm., J. P. Trečiokas pasakė gražią pralabėlę. Sakė: "Kuopai dirbsiu kiek galėsiu".

J. Žemantauskas įnešė, kad Tamui Matui būtų nupirkta kokio dovana. Tamas Matas kuopos pirm. išbuvo turbūt daugiau kaip 10 metų. Kuopos nariai visi mieliai sutiko dovaną nupirkti. Į komisiją įėjo J. Žemantauskas, B. Petrasukas ir pirm. J. P. Trečiokas. Dovanos nupirkimui skiriama apie \$25.00—\$30.00.

Taipgi nutarta pagerbimui Tamo Mato surengti vakarėlį ir tame parengime bus jam įteikta dovana. Įnešta kuopos korespondentė p. Vladislavai Dumšienė darinkti pagelbintinką, nes ji dirba dirbtuvėje ir nevisados gali ateiti į susirinkimus, nes mainosi darbo valandos. Jos pagelbintinku išrinktas P. Motiečius, ir kada Dumšienė atsilankys į susirinkimą, tai ji pati parąšys, o kada ji negalės susirinkime būti — parąšys P. Motiečius.

Finansų raportą išdavė p-lė Helen Tareiliutė.

Kitas SLA 11 kuopos mėnesinis susirinkimas buvo vasario 4 d. Susirinkimą atidarė ir vedė pirm. J. P. Trečiokas. Protokolų sekr., J. Žemantauskas, perskaitė praeitą susirinkimo protokolą, kuris priimtas.

Komisija bankieto išdavė atskaitą. Nuo bankieto pelno liko \$31.19. Bankieto pelnas mažas todėl, kad viskas prapango.

Defense veikimo atstovai pranešė, kad yra nutarta nupirkti ambulansą ir kad bus marmintingų rengiamas ambulanso naudai. Buvo skaityta laiškas nuo Jono J. Svipo iš New Kensington, Pa. Kuopa paskyrė iš savo išdo \$5.00, o nariai suaukojo \$4.00. Viso \$9.00. Aukų sekamai: po 75c. — J. P. Trečiokas, P. Motiečius; po 50c. — J. Žemantauskas, S.

Senkus, M. Skarnulis; po 25c. — H. Tareiliutė, B. Petrauskas, P. Trečiokienė ir V. Bajoras.

Tamo Mato vakarėlis bus kovo 6 d., 103 Green St. svetainėje.

P. Motiečius, koresp.

Baltimore, Md.

Iš SLA 64 kuopos susirinkimo

Vasario 5 d., Lietuvių svetainėje, 851 Hollins St., įvyko SLA 64 kuopos susirinkimas. Susirinkimą atidarė ir vedė kuopos pirm. P. P. Jaras. Peršaukus valdybos narius, pasirodė, kad susirinkime nesiranda vice pirm. ir vieno išdo globėjo. Praeitą susirinkimo protokolą skaitytas ir priimtas.

Iš sekr. sesers Onos Lukas raportą paaiškėjo, kad kuopoje buvo du ligoniai: V. Dutkevičius ir Anufas Brokas. Brolis V. Dutkevičius nors dar ir nepilnai pasveikęs, bet nuo pašalpos atsisakė, o brolis a. a. Anufas Brokas užbaigė savo vargus, sausio 30 d. atsiskirdamas iš kuopos ir išgyvųjų tarpo amžinai. Jis numirė ir lai jam buna lengva šios šalies žemėlė.

Priešus prie skaitymo laiško, sekr. brolis Z. Gapšys perskaitė laišką-atsisaukimą iš SLA 192 kuopos nario brolio J. J. Svipo iš New Kensington, Pa., kuriame prašo pagelbos del įsigijimo mekaniškos rankos. Kadangi kuopos išdo pinigų nesiranda, tai kuopa iš išdo negalėjo nieko skirti, bet buvo padaryta rinkliava ir nariai suaukojo \$7.00. Stambesnes aukas, po \$1.00, davė: J. Milunaitis ir A. Kurelaitis; po 50c. — St. Širvinskis ir A. Brazys, Smulkų \$3.00. Viso \$7.00.

Buvo apkalbama kuopos ir Susivienijimo reikalai. Kuopos reikalais rengimas dolerinio parengimo, kuris jau įvyko vasario 13 d.

Susivienijimo reikalais buvo plačiai apkalbamas besierintantis SLA vajus gavimui naujų narių. Visapusiai apkalbėjus tai taip svarbų reikalą, išrinkta du organizatoriai, kurie jau daro planus savo darbuotei ir kaip tik gaus iš Centro reikalingas informacijas, tuojau pradės savo darbą. Organizatoriais išrinkti šie nariai: brolis Zigmąs Gapšys ir brolis Antanas Kurelaitis.

Nesiradus daugiau reikalų, susirinkimas baigtas.

Sekantis kuopos susirinkimas įvyks kovo 5 d., to paties svetainėje, ant trečių lybų. Visi nariai malonėkite dalyvauti. Bus išduotas raportas iš buvusio parengimo ir patirsite, kiek kuopai liko pelno. Lauksime visų atsilankant.

P. P. Jaras, SLA 64 kp. pirm.

Cicero, Ill.

SLA 301 kuopos metinė atskaita

Per 1942 m. 121 narys sumokėjo sekančiai:	
Apdraudus fondan	\$1,453.72
Ligų pašalpai	488.70
Fondams	335.69
Našių ir Našlių	28.12
Tautiškių centų	14.19
Fondan	78.75
Karo fondan	5.50
Viršininkų kauceja	5.50

Tai Centro pakviotos duoklės \$2,404.67 O iš Centro gavome sekančiai:

Ligoje pašalpos	\$369.25
Pomirtinės	150.00
Iš Našių ir Našlių	35.00

Viso gavome — \$554.25 Skaitytinės neprastą rodo: daugiau sumokam, negu išimam. Paprastai, mirčių mūsų kuopoje mažai, bet su pašalpomis, tai jau nepergeriausia,

Mūsų "Tavoras" Pardavimui Laike Vajaus

JAU RASĖME, kad SLA vajus prasidės balandžio 1 dieną. Taipgi rasėme, kad mes turime "pardavimui" apdraudą keturiuose suaugusiųjų skyriuose ir trijose jaunuolių klesėse. Šiuo tarpu norime plačiau priminti apie skyrių N 1 — viso gyvenimo apdraudą ir viso gyvenimo mokesčiai. Norime priminti del to, kad busimieji organizatoriai mokėtų apie tai paaiškinti busimiesiems nariams.

Priklausydami prie N 1 skyriaus, narys moka mokesčius to amžiaus, kuriame įsirašo į Susivienijimą. Moka per visą savo gyvenimą. Mokesčiai nustatomi sulig tam tikslui prirengtų lentelių. Šio skyriaus mokesčiai yra pigiausi mokesčiai už gyvenimą apdraudą su rezervų naudojimosi teisėmis, neskaitant skyriaus N 4, kuriame mokesčiai yra kiek pigesni, bet to skyriaus nariai neturi jokių teisių prie rezervų.

Narys, išbuvęs skyriuje N 1 tris metus, įsigija teisę naudotis jo susidėjusiais rezervais labiausia tuo tikslu, kad savo apdraudus nepažūdžius, kada jam pritrūksta pinigų užsimokėti mokesčius. Rezervai nėra perdelti, bet jie auga su kiekvienais metais priklausomai prie SLA. Pavyzdžiui, žmogus, įstojęs į SLA budamas 30 metų amžiaus ir paėmęs apdraudus už \$1,000, po penkiolikos metų narystės jau turi \$166.65 rezervų. Su tokia pinigų suma jis jau gali apsaugoti visą savo apdraudą ilgam laikui. Jo metiniai mokesčiai visą laiką yra \$21.71 ir \$1.20 kuopos reikalams, jei kuopos reikalams reikia mokėti po 10c. kas mėnesis, arga viso \$22.91. (Yra tokių kuopų, kuriose savo reikalams nieko nemokama arba mokama tik po 5c. per mėnesį.) Jei atsitiktų taip, kad narys negalėtų užsimokėti savo duoklių, tai jis galėtų iš savo rezervų pasiskolinti užsimokėti už metus laiko ir jo rezervuose dar liks \$143.74 atsargos. O jei atsitiktų jo gyvenime ekonominiškai sunkumai, jis gali net visus tuos pinigus pasiskolinti, kad iš bėdos išlyti, ir jei ir toliau mokės mokesčius ir procentus už paskolą — jis vis dar bus apdraustas pilnai sumai, ir numirus — jo pašalpgaviai gautų jo pinigų apdraudą, tik su skolos atskaitymu. Bet jei tas narys po penkiolikos metų ištų iš SLA, palikdamas savo piniginių rezervą, tai už tą rezervą SLA jam užrašytų pripuliančią sumą apmokėtos amžinos apdraudos be jokių klausimų ir be egzaminavimų, arba už \$166.65 piniginių rezervą jam būtų duota \$365.40 apmokamos apdraudos.

Busimieji organizatoriai privalėtų su visa tuo susipažinti, kad jie galėtų tinkamai išaiškinti nužūvusiems prospektams. Beje, jau ir dabar organizatoriai gali įieškoti prospektų, o kai prasidės vajus, kad jau galėtų tuojau imtis tikrojo darbo. Vajus prasidės balandžio 1 d. ir tęsis iki pabaigos šių metų. Kuopas ir veikėjus kviečiame rengtis ir šį vajų padaryti kopasekmingiausiai.

St. Louis, Mo.

Florence Domash, the president of our lodge, was graduated from the Harris Junior College on January 28, 1943, after having completed a two year course in the study of chemistry. Miss Domash has belonged to the Lodge since 1939 and has been in the office of President since 1941.

Adele Chipp, Financial Secretary Lodge 363

Kuopų Susirinkimai

MAHANOY CITY, PA. — SLA 211 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks kovo 7 d., priprastu laiku ir priprastoj vietoje. Visi nariai ir narės malonėkite ateiti ir savo mėnesines duokles užsimokėti. Atsiveskite ir kandidatų prirašyti prie SLA. — A. Ramanauskas, sekr.

LOWELL, MASS. — SLA 173 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks kovo 7 d., 3 val. popiet, priprastoj vietoje. Visi nariai ir narės malonėkite dalvauti, nes turime daug svarbių reikalų aptarti. — L. Petkevičius, sekr.

LOS ANGELES, CAL. — SLA 75 kuopos susirinkimas įvyks kovo 12 d., 7 val. vakare, 246 So. Hill St. Visi nariai malonėkite atsilankyti ir užsimokėti savo duokles, kad neliktumet suspenduoti. Ateidami, nepamirškite atsivesti savo draugus prirašyti prie SLA 75 kuopos. — N. Mockus, sekr.

OMAHA, NEBR. — SLA 87 kp. susirinkimas įvyks kovo 7 d., 2 val. popiet, priprastoj vietoje. Visi nariai malonėkite atsilankyti, nes turime daug svarbių reikalų apsparsytumui. — O. Papelkienė, korespondentė.

ir moterys daugiau pašalpos išima, negu vyrai, nors jų skaičius kuopoje ir mažėnis.

Mes raginame, sykiu ir prašome, visus narius stoti darban gauti naujų narių. Pildomoji Taryba skelbia, kad vajus prasidės su balandžio pirmą dieną. Bet kam laukti vėjus, kad ir taip galima verbuti naujus narius. Nekurie atsakys: "Visi jaunieji pašaukti karo tarnybon, tai ką ir rašysime?" Pamirškime jaunus vyrus. Yra suaugusių. O kur moterys ir merginos? Visų domė turi būti atkreipta į čia augusias mergaites, kurios tinka visur užimti vyrų vietas. Tokios mergaitės ir mūsų Susivienijime galės lošti svarbią rolę.

Mūsų kuopoje moterų skaičius gana aukštas, prieš 76 vyrus 47 moterys, nors pačiam Susivienijime visoj Illinois valstijoje moterų nedaug — mažiau negu vyrų. Nėra abejonės, kad šis vajus moterų skaičių padaugins taip, kad gal moterys vyrus viršins visame Susivienijime. Bet vyrai, kaip vyrai, joms nepasiduos. Kaip ten nebūt — visi stokit darban!

K. P. Deveikis, sekr. K. Juska, S. Bruzikas, Išdo globėjai.

Waukegan, Ill.

SLA 262 kuopos balius

SLA 262 kuopa rengia pasilinksminimo vakarą, kuris įvyks kovo 6 d. Bus visokių gėrimų ir užkandžių. Prasidės 7 val. vakare. Įvyks lietuvių svetainėje. Tikietai jau parduvinėjami išanksto. Kviečiame visus vietinius ir apielinkės lietuvius atsilankyti. Visi busite patenkinti. SLA Narys.

Mūsų Siekiai ir Viltys

Baisusis karas eina visose pasaulio dalyse. Šimtai ir tukstančiai jaunų vyrų karo frontuose ir kiti šimtai ir tukstančiai civilių gyventojų senelių ir jaunų kudiškių miestuose kasdien žūsta nuo bombardavimo iš oro. Pasaulio nekaltų žmonių, mylinčių ramų ir gražų gyvenimą, kraujo ir asarų upeliai plaukia. Ir tas viskas įvyko dėka Europos diktatorių, kurie tą žmonijos skerdymo priemonę ir pradėjo. Jie nepasitenkino sprandais jojimu savo tautos rubežiuose esančių gyventojų, bet pasirižo apžergti sprandus ir visos pasaulio žmonijos, kuri myli laisvę ir ramų gyvenimą.

Laisvę ir ramų gyvenimą mylintis žmogus negali savo galvą nulenkinti prieš bent kokią kruviną ir vergijos pantičius žadančią diktatūrą. Laisvę mylintis žmogus, visomis išgalėmis ir visomis priemonėmis kovos prieš tai, kad netik apsiginti, bet kad totikt diktatorių užsimojimą ant visados sunaikinti.

Ir nežiūrnt to, kiek mums prisieis turto išiekvoti, kiek pavargti ir pasiaukoti ir kiek asarų ir kraujo išlieti — mes tą atsieksime! Tai švenčiausias darbas mūsų pačių, mūsų namų ir sykiu mūsų kaimynų laisvę mylinčių apsaugai ir žmoniškumo teisėms pagrįsto gyvenimo atečiai.

Nuo praeito Pasaulinio Karo iki dabartinio, mūsų šalis Amerika nerengė kaškos mašinos ką nors užpulti, pavergti ir svetimu turto pasinaudoti. Ji per visą tą laiką budavojo gražų, laisvės pagrindais pagrįstą, savo šalies žmonėms gyvenimą ir visomis išgalėmis ir visais ištekliais gelbėjo ir savo kaimynams. Taip, šio karo pradžioje mūsų šalis netik nebuvo pasirengus ką nors užpulti, bet ji nebuvo pasirengus nei užpulti, nei tinkamai atremti. Užtaigti pirmasis pasalingas užpuolimas ant mūsų mums buvo skaudus ir mes jį skaudžiai turėjome pergyventi ir pergyvenome.

Dabar jau kas kita! Šiandien visose mūsų šalyje eina nuo prieš apsigynimo darbai. Nauji karo laivai vienas po kitam išplaukia į plačius vandenynus. Kas mėnesis šimtai naujų ir galingų lėktuvų pakyla į orą. Šimtai ir tukstančiai naujų tankų, kanuolių, kariškų vežimų ir kitų karo reikmenų pagaminama. Milionai mūsų jaunų vyrų, tinkamai apmokyti karo reikmenimis, jau ne vienam fronte priešui tinkamai parodė, kad laisvę mylintis amerikietis moka save apsiginti. Kiti milijonai jaunų vyrų dar randasi karo pratimuose ir jie prirošiami tinkamam karo žygiui, kuomet jie bus tinkamai išlavinti ir mūsų naminio fronto pastangomis tinkamai apmokyti.

Taip, milijonai amerikiečių dirba dienomis ir naktimis. Reikalui esant, ir mes visi diarsime. Dirbsime tenai, kur mūsų darbas bus reikalingas ir dirbsime tiek valandų, kol reikalingas darbas bus pilniausiai atliktas. Tai šiandieninė kiekvieno amerikiečio butiniausia užduotis ir pareiga.

riaus, kol tas viskas bus atsiektas. Mūsų visų pastangos negali nueiti niekais, kad po šio karo ant žmonijos kuno pasiliktų toks skaudulys, kuris tą kuną demoralizuotų ir jam pavojų sudarytų ateities gyvenime.

Lietuvių kilmės amerikiečiai lietuviai, visuomet dirbkime pasišventusiai ir su atsidavimu. Nesijauksime darbe pavargę ar sutingę. Dirbkime, dirbkime ir dirbkime su šypsena veiduose! Tokio pasišventusio mūsų darbo reikalauja dabartinis momentas, mūsų šalis ir mūsų pačių apsauga. Kiekvieną nuo gyvenimo atliekamą dolerį, be atidėjimo, įvesdinkime į Karo Bondus. Kiekvieną visais gyvenimo atžvilgiais galimą taupumo žygi darykime ne kieno nors raginami, bet savanoriai, pasišventę del reikalo ir greitesnio karo laimėjimo. Netik patys tą darykime, bet prie to raginkime savo pažįstamus, savo draugus ir savo kaimynus. Tai bus mūsų stipriausias frontas, tai bus ga-

lingiausias ginklas karo laimėjimui!

Nuo pat mūsų apsigynimo šioje šaly, iš mūsų tarpo, išskyrus mažą lietuviškai kalbančių žmonių grupelę, kurie šios šalies tvarką neigė ir garbino svetimų valstybių diktatoriškus režimus, mes visi buvome Dėdei Samui ir jo žvaigždėtai vėliavai ištikimi ir lojalūs. Ir dabar bukime netik tokiais, bet dar daugiau pasišventusiais, kuomet mūsų prigludęs Dėdė Samas yra kruvinų priešų užpultas, kuomet priešas savo kruvinais nagais siekia suniektinti laisvę ir demokratiją mūsų šaliai ir pasaulio žmonijai rodomąją mūsų žvaigždėtą vėliavą.

Nepamirškime ir bukime tvirtai tikri, kad mūsų lietuvių kilmės žmonių pastangas, darbus ir pasirizimą Dėdė Samas moks tinkamai įvertinti ir, kuomet ateis paskutinė su priešu atsiskaitymo valanda, Dėdė Samas nepamirš gerą žodį tirti ir mūsų buvusios senos tėvynės Lietuvos naudai ir geresniam jos ateities gyvenimui.

K. J. Paulauskas.

Pokarinis Pasaulis

(Šių dienų knygos — apžvalga Stephen Pearce)

Kada Francija puolė po Vokietijos mechanizuota jėga 1940 metais, tai buvo todėl, kad francūzų aukštoji komanda manė pravesiti pozicijos karą eroje mechanizuoto karo.

Francūzų aukštosios komandos klaida įrodė bendrą silpnumą — palinkimą veikti sulig praeitų patyrimų, bet ne sulig dabartinės realybės.

Edward Hallett Carr, anglas profesorius universitete College of Wales, ir dabartinis vyriausias redaktorius London Times, tiki, kad panašios klaidos sprendimuose buvo padarytos ir po paskutinio karo. Jis bijo, kad ir dabar tas gali pasikartoti, jeigu šio karo pamatas nebus išaiškintas. Jis pabrėžė šį punktą, tarp kitų, jog vėliausioj knygoj "Conditions of Peace" (Taikos Sąlygos). Knygą išleido MacMillan.

Kiekvienas svarbus politinis įvykis praėjusiu 20-ties metų, jis tiki, buvo dalis pasaulio revoliucijos prieš tris 19-to šimtmečio idėjas: liberalės demokratijos, tautinio apsisprendimo ir ekonominio "laissez-faire". Šis naujas pasaulis, prie kurio mes artėjame, turi įvesti ir ekonominę sferą demokratinis idealus laisvės ir lygybės. Prez. Rooseveltas tai vadina "laisve nuo bado". Politinė teisė turi viršyti ekonominę jėgą, lygiai taip, kaip paskutiniame šimtmety politinė teisė viršijo militarinę jėgą. Taipgi šis naujas pasaulis turi išvystyti mūmųse jausmą pareigos valstybei vieton idėjos, kad valstybė egzistuoja asmens naudai.

Viena, iš p. Carr knygos yra jo išaiškinimas kodėl "self-determination" (laisvė išspręsti visus klausimus) neišrišo Europos problemas. Vokietijos užkariavimai nuo 1939 metų aiškiai įrodo, kad mažos tautos ateity negalės eiti nepriklausomybės keliais, nes tarp savęs išsprendimas problemų įvedė daugelį Europos mažųjų tautų į Vokietijos spąstus. Ši "nepriklausomybė", kurią jos turėjo, buvo toliuokioje Vokietijos. Tikrenybėje, tai buvo iliuzija. Ir ateity jos galės palaikyti šio-kią-tokią nepriklausomybę tik tuomet, jei jos prisidės prie tarptautinės grupės, kuri pri pažins ekonomines ir militarines Europos realybes.

Pas Carr įrodo, kad tai yra klaidina manyti, kad žmonės visada turi būti suskaldyti į plotines vietas, pagal savo kalbos ir kultūros vietas. Keli plebiscitai po paskutinio

karo įsteigė bendrą politinę vienetą. Tai įrodo, kad eilinis žmogus nevisada deda rasę ir kalbą aukščiau bendros geroybės.

Nepasisekimas šio vieneto po praėjusio pasaulinio karo įvyko todėl, kad negalima buvo išspręsti problemas militarinės ir ekonominės jėgos. Pažadas politinių teisių, p. Carr įrodo, nieko nereikia, jei ekonominės ir militarinės problemos neišspręstos.

Žmonės turi būti laisvi ir nepriklausomi po jų išrinkta valdžia, bet jie irgi nori priklaustyti prie grupės, kuri tuos privilegijas plačios produkcijos ir pardavimo. Lygiai kaip vėliai ir škotai gali būti geri piliečiai britų ekonomijos, taip ir Europos žmonės gali būti geri čekai ir lietuviai didesnės ekonominės vienetos. Politinė vieneta egzistuoja todėl, kad ji garantuoja laisvę kalbos, tikybos ir nuo bado ir baimės savo nariams. Bet jie gali tą įvykdyti tikai tada, jei jie kooperuos vienetoj, kuri yra pakankamai didelė įvykdyti šiuos užtikrinimus.

Pas Carr mato tris fazes pokariname pasauly: pašalpa, atbudavojimas ir ekonominis planavimas ateities. Jis jaučia, kad įsteigimas tarptautinių grupių turėtų natūraliai išsivystyti iš pirmųjų fazių pokarinio pasaulio. Pirmas reikalavimas bus pavalgydinti badaujančius, ir antras atstatyti sunaikintas vietas. Iš patyrimų šiose sriovėse, p. Carr mano, kad "Europos Planavimo Vyriausybė" turėtų išsivystyti, reorganizuoti Europos ekonominį gyvenimą. Tokia grupė turės atstovauti interesus visų europiečių ir privalo turėti militarinę ir ekonominę paramą Did. Britanijos, Rusijos ir Suv. Valstijų. Tikslas šios grupės turėtų būti atgaivinti gerlaikį ir pagerinti gyvenimo standartą — ne įvykdyti arba skatinti politinius nesutikimus.

"Senas pasaulis yra miręs", sako p. Carr. "Ateitis yra tiems, kurie gali užmiršti seną pasaulį, ir sutikti naują supratimą, narsumu ir į vaizduotę".

FLIS.

Racionavimas Reikmenų Sulig Punktų

Kiekvienas namas šaly tuoju vieną arba daugiau War Ration Book 2, priklauso nuo kiek narių kiekviena šeima turi. Be tokios knygutės, nebūs galima pirkti kenuotų ir bonkose presuotų vaisių ir daržovių, vaisių sunkų ir sriubų sušaldytų vaisių ir daržovių ir džiovintų vaisių.

War Ration Book 2, bus išleista pabaigoje vasario arba pradžioje kovo mėn., arba kada valdžia galės sutvarkyti visą reikalą vienu kartu kiekviename kaime, miestely ir mieste visoj šaly. War Ration Book 2 taipgi įves Suv. Valstijų žmonėms racionavimą reikmenų pagal punktus, tai pirkimo sistema, kuri veikia Anglijoje jau per kiek laiką.

Priežastys del šių punktų racionavimo yra aiškos. Amerikos pulkai turi eiti į kovą gerai pavalgydinti ir stiprūs ir turime jų reikalavimus visų pirmiausiai aprūpinti. Turime taupyti maistą ateities ofensivams, ir vartoti jį kaip invazijos ginklą mūsų pulkams ir pašalpai badaujan- tiems gyventojams. Kitas maistas turi būti siunčiamas pagal mūsų "lend-lease" programą kareiviams Britanijos, Rusijos ir kitų tautų, kurios kartu pasirizusios išnaikinti priešą ir padeda presuotai Amerikos gyvybės. Delei viso pasaulio išdalimo maisto, kurio mes tiek daug turime, trūksta "kovojančio maisto", tai maistas, kurį kareiviai turi turėti, ypač kai kurio kenuoto, bonkose presuotų ir sušaldyto maisto, kuris lengvai transportuojamas. Del tų trūkumų, ir kad žmonės, kurie turi daug pinigų negalėtų pirkti daugiau, negu savo dalį to kas lieka, ir kad kiti negalėtų taupyti per daug, valdžia įvedė kontrolės sistemą. Šią kontrolę vadina racionavimas reikmenų pagal punktus. Tai demokratinis būdas lygiai reikmenis dalinti.

Kada War Ration Book 2 bus pabaigta, valdžia praneš per laikraščius ir radio. Savininkai War Ration Book 2 turės nueiti į arčiausią racionavimo užregistravimo ofisą ir nusinešti jų senas knygeles su savim. Niekas negalės gauti Book 2 iki neparodys registrantui Book 1. Book 2 tada bus duota ir Book 1 su gražinta savininkui tolesniam vartojimui pirkti cukraus ir kavos.

Naujos knygelės nebus panašios į senąsias. Jos turės 24 punktus ženkliais kiekvienam puslapiui. Kiekvienas ženklelis turės raidę ir numerį. Raidės surašytos skersai puslapių, pradedant su raide A. Numeriai bus 8, 5, 2, 1 ir bus surašyti išilgai puslapio. Pavyzdin, bus A8, A5, A2, A1, kitoj kolumnoj bus B8, B5, B2, B1.

Naujose "punktų racionavimo" knygelėse keturi puslapiai bus mėlynos spalvos ir keturi raudonos. Kol kas raudoni puslapiai nereikalingi. Tik mėlynos spalvos puslapiai bus vartojami kenuotam maistui. Pirmam periodui punktų ženkliai trijose kolumnose A, B ir C bus vartojami. Iš viso bus 48 punktai, nes tik tiek bus vartojama kiekvienam periodui. Kiekvienas periodas lygus kalendoriaus mėnesi. Raidės pažymės, kuria- me periode ženkleliai bus vartojami, numeriai pažymės ženklelių vertę.

Kaip pirkti su punktų ženkliais

Kada racionavimas konservuoto maisto pagal punktus pradės veikti, valdžia nustatys punktus įvairių rūšių maisto ir pagal kiekį. Kiekviena krautuvė šaly turės viešai išstatyti oficialų sąrašą.

Perkant pagal punktų-ženklelių sistemą, svarbu atsiminti, kad reikia praleisti punktų ženklelius kaip ir pinigus. Maisto kaina nenustato punktų. Tik valdžia gali nustatyti punktus pagal trukumą arba perviršį konservuoto maisto. Kada punkto vertė koki nors maisto pakeista, valdžia apie tai praneš ir maisto krautuvės išstatys permainingą. Gal tik sykį per mėnesį punktų vertė keisis. Kainos gali būti pakeistos nepaisant punktų vertės.

Visos maisto krautuvės priims punktų ženklelius. Tokiu būdu, jei viena krautuvė parduos racionuotą produktą žemiau, negu kita krautuvė — galite pirkti kur kaina pigesnė. Bet nors jums gali kaituoti mažiau pinigais, turėsite atiduoti lygią sumą punktų ženkleliais, jei daiktas vienas abiejose krautuvėse.

Jei jums patinka aukšto punkto vertės maistas, nors nedaug pinigų kainuoja, ir jei išbaigi savo 49 punktus į mažiau kaip mėnesio laiką pirkdamasis tokius daiktus — turėsi laukti iki sekamo periodo vėl pirkti. Valdžia ragina šeiminkes budžetuoti savo ženklelius lygiai kaip pinigus planuoti kaip pirkti ir ilgiau pasirinkti maistą, ir ilgiau pardavėjui suruošti kiek reikia mokėti pinigų punktais ir pinigais.

Dar du svarbūs dalykai apie racionavimą pagal punktų. Pirmas, kad tas, kuris perka reikmenis šeimai, gali vartoti vieną arba daugiau knygelę; antra, jei galima, reikia vartoti aukštesnių punktų ženklelius — 8 ir 5. Pav., jei maistas, kurį perkate ims 13 punktų, geriau išplėsti 8 punktų ir 5 punktų ženklelių, negu 2 ir 1 punkto ženklelius. Taisykite mažesnių punktų ženklelius del žemų punktų maisto. Pardavėjai negali pakeisti arba duoti "grąžos" punktais.

Atsiminkite, kad mėlyni ženkleliai bus vartojami tik kenuotam maistui, kurį valdžia racionavo. Raudoni ženkleliai jūsų knygelėje bus vartojami vėliau mėsos racionavimui. Cukrų ir kavą reikia pirkti su ženkliais iš War Ration Book 1, kaip praecity buvo perka. Konservuotas maistas, valdžia aiškina, yra maistas, kuris presuotas kenavimu, šaldymu arba džiovinimu, kad ilgiau išsilaikytų. Tarp kenuotų ir į bonkas sudėtų vaisių ir vaisių sunkų yra uobolių sosos (applesauce), persikai (peaches), ananasai (pineapple) ir grapefruit sunka. Taipgi randasi sušaldyti vaisiai ir daržovės, ir džiovinti vaisiai kaip slyvos ir razin- kos. Suraše kenuotų daržovių ir daržovių sunkų randasi rauginti kopustai, tomėčių ktesupas ir čili sosos, tomėčių sunka, visokių rūšių pupų (beans) ir paprastų daržovių. Visos sriubos racionuotos.

Tarp maisto, kuris nebus racionuotas, randasi čili-carne, cukraus pasaldinti vaisiai (candied fruits), įvairūs vaisių marmaladai, visoki agurkėliai, bulvių vinogretas (potato salad).

FLIS.

DEDE SAMAS SAKO:
Norint karą laimėti — Reikia prisidėti:
Nusipirkti boną
Sumušti japoną
Nusipirkti kitą
Sumušti fašistą.

NAMINIS FRONTAS

Civilinių apsaugai darbininkai reikalingi

Office of Civilian Defense šiandien pradėjo naują vajų del savanorių darbininkų padėti įvykdyti karo programą naminiame fronte.

Nauji savanoriai bus rekrutuoti darbui. Jie bus "bloky vadai" tokiose dirvose, kaip taupymui, konservacijai, maistingumui, žemdirbystei, transportacijai, dieninei priežiurai vaikų, namų statybai, sveikatos ir ligoninių aptarnavimui ir užimti vietas vyrų ir moterų oro puolimo žvalgyboje, kurie išvyko karan arba kurie dirba tokius karo produkcijos darbus, kurie sulauko jų tolesnį dalyvavimą.

Naujas maisto racionavimo programą prasidės kovo 1 d.

Bus galima geriau suprasti paskirstymo (racionavimo) programą del kenuotų, bonkose presuotų ir sušaldytų vaisių ir daržovių, sunkos, visų sriubų ir džiovintų vaisių, kada tas programą tikrai pradės veikti. Sumažinimas maisto civilių vartojimui — delei mūsų kareivių reikalavimų ir reikalingumo taupyti kritiškus metalus — verčia mus racionuoti ką turime. Racionavimas prasidės kovo 1 d.

Pardavimas racionuoto maisto krautuvėse bus sulaukytas vasario 20 d., ir registravimas del War Ration Book Two prasidės sekamą savaitę mokyklose, bažnyčiose, susiedij centruose ir kitose patogiose vietose. Kur žmonės toli nuo tų vietų gyvena arba jeigu oras blogas — jie galės vartoti paštą užsiregistravimui. Vienas šeimos narys galės prašyti War Ration Book Two del kiekvieno šeimos nario, reikia tik pristatyti kopiją War Ration Book One.

Pirmas racionavimo periodas padengs kovo mėnesį ir kiekvienas asmuo su Book Two turės 48 kuponų punktus del racionuoto maisto, išskir-

riant išplėstus kuponus del kenuoto maisto "ant rankų" vasario 21 d., virš 5 kenų asmeniui, jeigu kenai turi daugiau kaip 8 uncijas. Namie kenuotas maistas neskaitomas, kaip "kenai ant rankų". Prasydamas racionavimo knygelės, vartotojas turės išpildyti "Consumer Application", kuri parodo, kiek kenuoto maisto asmuo turėjo vasario 21 d. ir kiek kavos lapkričio 28 d., kada kavos racionavimas pradėjo veikti.

Daug šeimų "ant rankų" turi daug kenuoto maisto, nes gera šeiminkė nusipirkdavo ne tik vienam kartui kenuoto maisto, ir pareiškimas, kad asmuo turi kiek kenuoto maisto nereikia, kad aplikantas yra maisto taupytojas (hoarder). Del kuponai bus išplėsti tokiuose atsitikimuose, kad davus visiems gyventojams lygią progą.

Batų racionavimas

Batų racionavimas, kuris prasidėjo vasario 8 d., buvo įvestas todėl, kad per kelis mėnesius civiliai pirkė daugiau batų, negu išdirbėjai galėjo pagaminti ir tuo pačiu laiku aprūpinti mūsų kareivius ir jureivius. Pagal batų racionavimo planą, kiekvienas vyras, moteris ir vaikas galės pirkti 3 poras batų sekamais 12 mėn. Su kuponu 17 iš War Ration Book One galima nupirkti vieną porą batų iki birželio 15 d., ir šeimos nariai gali dalintis kuponais, t. y. jei vienas šeimos narys perka mažiau, kaip tris poras batų per metus, tai kitas arba kiti šeimos nariai gali ta pirkimo taisyklę pasinaudoti.

Asmuo, kuris neturi Ration Book One, privalo tuojau jos prašyti iš vietinės racionavimo tarybos ir jei jam batai reikalingi ir jei jis neturi kupono 17 savo knygelėje arba šeimos knygelėje — jis gali prašyti savo vietinio ofiso jam duoti certifikatą pirkimui batų.

SLA Pagelbos Ranka

Savaitinė atskaita išmokėtų pomirtinių ir ligoje pašalpu

Čekiai išrašyti vasario 20, 1943

Išmokėtos pomirtinės

ANUFRAS BROKEVICIUS-BROOKS, 64 kp., Baltimore, Md., gimęs gruod. 24 d., 1883 m., Vilkaiviskio apskr., Suvalkų rėd. Prie SLA prisirašė gruodžio 8 d., 1916 m. Numirė sausio 30 d., 1943 m. inkstų liga. Velionio materiai, Ursulei Brokine-Brooks, pomirtinės išmokėta \$600.00

JONAS ELGINIS, 206 kp., Ledford, Ill., gimęs rugp. 15 d., 1883 m., Kulijų parap., Lietuvoje. Prie SLA prisirašė geg. 1 d., 1922 m. Numirė gruod. 1 d., 1942 m. natūrale mirtimi. Velionio dukterei, Helen Grigas, pomirtinės išmokėta \$150.00

Viso \$750.00
Nuo pradžios šių metų bendrai viso \$10,420.00

Išmokėtos ligoje pašalpos

A. SLIKTIENĖ, 2 kp., Forest City, Pa. Sirgo 11 savaitę	\$66.00
S. IVASIAUSKAS, 22 kp., Steubenville, Ohio. Sirgo 5 d.	5.00
V. MARKEVICIUS, 23 kp., Shenandoah, Pa. Sirgo 3 s. ir 2 d.	20.00
M. ZALIONIENĖ, 34 kp., New Britain, Conn. Sirgo 4 s. ir 1 d.	25.00
J. MARCIAVICIUS, 41 kp., Lawrence, Mass. Sirgo 7 s.	84.00
V. VENGRAUS, 48 kp., Portage, Pa. Sirgo 9 s. ir 2 d.	84.00
J. ULEVICIUS, 66 kp., Ansonia, Conn. Sirgo 1 s.	9.00
A. SEPKIENĖ, 74 kp., So. Chicago, Ill. Sirgo 7 s. ir 3 d.	45.00
E. SAKAITIS, 107 kp., Philadelphia, Pa. Sirgo 1 s.	9.00
V. BARNISKIS, 119 kp., Taylorville, Ill. Sirgo 2 s. ir 4 d.	24.00
P. RAILA, 122 kp., Chicago, Ill. Sirgo 19 s. ir 1 d.	187.00
A. LARTER, 131 kp., Norwood, Mass. Sirgo 23 s. ir 2 d.	212.00
A. MOGLINAS, 158 kp., Springfield, Ill. Sirgo 12 s.	144.00
K. VIDUNAS, 165 kp., E. Vandergrift, Pa. Sirgo 2 s.	12.00
J. PAPLAUSKAS, 195 kp., Pittsburgh, Pa. Sirgo 24 s.	108.00
S. VISOCKIENĖ, 238 kp., Chicago, Ill. Sirgo 4 s. ir 2 d.	39.00
K. ZITKUS, 245 kp., Newark, N. J. Sirgo 4 s. ir 4 d.	21.00
I. BITAUTAS, 274 kp., Spring Valley, Ill. Sirgo 14 s. ir 1 d.	64.50
F. BARTASEVICIUS, 285 kp., Linden, N. J. Sirgo 1 s. ir 2 d.	7.00
A. AICAS, 285 kp., Granville, Ill. Sirgo 2 s. ir 3 d.	17.00
M. KRISTOPAITIENĖ, 300 kp., Aurora, Ill. Sirgo 9 s.	54.00
A. METELINAS, 301 kp., Cicero, Ill. Sirgo 2 s.	24.00
M. KAZAKEVICIENĖ, 301 kp., Cicero, Ill. Sirgo 4 s. ir 2 d.	13.00
V. KULICKAS, 304 kp., Buffalo, N. Y. Sirgo 4 s. ir 4 d.	42.00
A. KIRDEIKIS, 309 kp., E. White Plains, N. Y. Sirgo 4 s. ir 5 d.	28.00
J. PANGONIS, 311 kp., W. Frankfort, Ill. Sirgo 3 s. ir 3 d.	42.00
V. URBONAS, 311 kp., W. Frankfort, Ill. Sirgo 7 s. ir 3 d.	90.00
O. RASKINIENĖ, 342 kp., Easton, Pa. Sirgo 8 s. ir 5 d.	106.00

Viso \$1,582.50
Nuo pradžios šių metų bendrai viso \$8,887.15
M. J. VINKIKAS,
SLA sekretorius.

AMERIKOS LIETUVIŲ VEIKLA

Worcester, Mass.

Pirmiau "okupavo" namus, o paskui pagerbė

Sausio 31 dieną gražiai atžymėta 40 metų vedybinė sukaktis senų lietuvių tautos darbuotojų Juzės ir Jokubo Raukčių. Tai įvyko jų pačių namuose, 50 Sterling St. Ir nors tas minėjimas buvo rengiamas jų namuose, bet jie to nežinojo. J. Dvareckas juos išvežė ir paliko duris užrakintas, bet kai sugrįžo — rado pilną stūbą svečių. Juos svečiai gražiai sutiko ir pasveikino. Raukčiai nusistebėjo tokia jų namų "okupacija". Bet labai susijaudino, pamatę pilną stūbą svečių, stalus apstatytus valgiais ir gėrimais, ir papuoštus raudonų rožių buketu iš 40 gražių rožių, kurias prisuntė jų duklė ir du sūnūs. Nors duklė ir sūnūs gyvena tukstančius mylių nuo vienas kito, bet, sužinoję, kad jų tėvams rengiama pagerbimo puota — prie jos prisidėjo.

Puotą surengė jų giminės, draugai ir prieteliai. Svečių dalyvavo apie 40. Po skanių valgių ir gėrimų, prasidėjo kalbos ir linkėjimai. Ponia Donelienė, sumani ir iškalmi moteris, perstatė svečius, paprašydama išreikšti savo mintis. Kalbėtojai netik prisiminę pp. Raukčių praeitą atliktus darbus lietuvių tautos naudai, bet nepraleido paminėti ir šių dienų tragiško mūsų tautos likimo. Visi linkėjo jiems ilgo gyvenimo ir kad jų duklė bei du sūnūs, kurie išsiskyrė po pasaulio tolimuosius kraštus, dar kartą susieitų ir su savo tėvais pagyventų bei pasidžiaugtų.

Pabaigoje kalbėjo ir patys jubilantai. Jie dėkojo už tokį netikėtą jų pagerbimą.

Ponai Raukčiai yra seni Worcesterio gyventojai ir ne-nuilstanti lietuvių tautos darbuotojai. Šiame mieste jie gyvena jau 42 metai. Per visą savo gyvenimą jie darbuojasi visur, kas tik lietuviška ir naudinga Lietuvai bei lietuvių tautai. Abudu priklauso prie SLA 318 kuopos. Darbavosi Tėvynės Mylėtojų Draugijoje, Tautinėje Sandaroje. Laikė pračio karo veikė įvairiuose komitetuose ir Lietuvos Laisvės Bondsų pardavimo komitete buvo nariais. Daug prisidėjo ir dirbo prie suorganizuavimo Aušrelės choro. Jų namuose komp. M. Petrauskas mokė lietuviškai dainuoti.

Ponai Raukčiai išauklėjo pavyzdinę šeimą: vieną dukterį ir du sūnus. Duklė Juzė daugiausia dirbo prie laikraščio Amerikos Lietuvis ir po draug mokėsi teisių. Pagaliau baigė mokslo ir tapo advokate. Dabar yra vedus su Lietuvos konsulu Petru Daužvardžiu ir gyvena Chicagoje. Laikė šio karo ji daug darbuojasi del karo laimėjimo ir dirba prie Amerikos Raudonojo Kryžiaus. Chicagočiai visi žino jos darbus ir veikimą. Sūnus Jokubas yra Amerikos kariškame laivne, kaip inžinierius su leitenanto laipsniu. Jaunesnysis sūnus Algirdas įstojo į kariuomenę, kaip eilinis kareivis, bet pamatęs, kad paprastam kareiviui sunku ir nieko negalės atsiekti — įstojo į karišką mokyklą ir paskėmingai ją baigė su leitenanto laipsniu.

Ponai Raukčiai, kaip žemaičiai, yra pakantūs ir ištvermingi. Jie gražiai sugyvena su aukštaičiais, dzukais, kapsais ir zanavykais. Aš nuo savęs linkiu pp. Raukčiams ilgo pagyvenimo! Linkiu ypaci saulaukti to laiko, kai pasibaigs pasaulio pražūtingas karas, kai bus nugaltėti tautų tironai ir išlaisvintos visos pavergtosios tautos, o sykiu ir mūsų senoji tėvynė.

Lietuva, kad tuomet kartu galėtume pasidžiaugti mūsų tautos prisikėlimu.

Beje, šioje pramogėje buvo parinkta aukų del Raudonojo Kryžiaus. Surinkta \$28.

A. J. Stepas.

Beloit, Wis.

Sis-tas

Darbai mūsų miestelyje eina gerai. Lietuviai sugyvena gražiai. Čia veikia Lietuvių Apšvietos klubas su pora dešimčių narių. Yra gera dirva del SLA kuopos, bet nėra kam suorganizuoti.

Dabar, kur tik nepasizūrėsi — pilna kareivių. Paėmus laikraštį į rankas, matai, kad mūsų kariuomenės pilna visame pasauly, visuose frontuose. Ir daug rašoma apie kareivius. Prie šio didelio apdėjimo yra prisidėję ir mūsų miestelio lietuviai kariai, kurių jau esame išsiuntę net 27. O del tokio mažo miestelio, tai labai daug.

Iš vienos šeimynos yra pamitimi net penki sūnūs-broliai: Albertas, Volteris, Alfonsas, Wallace ir Antanas Palubinskas. Jų motina apdovanota tam tikra žvaigžde, nes tai didžiausias skaičius kareivių iš vienos šeimynos mūsų miestelyje.

P. Vaičiulaitis.

Linden, N. J.

Prancėzimas Lindeno lietuviams

Vasario 27 d., 7.30 val. vakare, Linden Hall, Wood Ave. ir 16-th St., Linden, N. J., rengiamas Lietuvos nepriklausomybės šventės minėjimas. Rengia tam reikalui suorganizuotas Lindeno Lietuvių Centralinis Komitetas, kuris surieda iš penkių organizacijų, kuopų, klubų ir draugijų. Valdya išrinkta iš sekančių gabių ypatų: J. J. Liudvinaitis pirm., J. Krutulis vice pirm., Adelė Krutulienė sekr., J. Venskienė II sekr., B. Sabeikienė Ildin., A. Stankienė ir M. Kazakevičienė Ildo globėjos ir K. Atutis maršalka.

Šis komitetas posėdžiauja kas savaitę ir yra nutaręs atsisaukti į visus Lindeno ir apiehnkės lietuvių, kviečiant dalyvauti šiame iškilmingame Lietuvos nepriklausomybės minėjime, ir užtikriname, kad busite patenkinti. Turėsime gražų programą. Bus garsum kalbėtojai, kurie nušvies Lietuvos vargus ir jos ateitį į laisvą gyvenimą. Taipgi dalyvaus prof. Žilevičius iš Elizabeth, N. J. su savo choru. Bus tautiški dainų, solo, duetai ir kvartetai. Taipgi bus sulosta teatras iš Lietuvos gyvenimo. Dalyvaus mūsų miesto majoras ir kiti valdininkai. Todel nepraleiskite progos ir visi atsilankykite paskirti laikui. Įžanga nemokama.

J. J. Liudvinaitis, Komisijos pirmininkas.

New York, N. Y.

Lankėsi redakcijoje

Vasario 18 dieną Tėvynės redakcijoje lankėsi Tėvynės bendradarbis kariškis Juozas Valickas, kuris eina militarinio policininko pareigas ir pastaruoju laiku perkeltas į New Yorko apiehnkė. Su juo smagiai pasikalbėta apie karo tarnybą ir lietuviškus reikalus. Juozas Valickas yra labai malonus, geras-patriotingas lietuvis ir SLA narys. Tėvynės skaitytojai jį gerai pažįsta iš jo rašinių, kurių nemaža tilpo jo tikruoju vardu ir kuris rašinėja "Policeiskio trėpunksnu".

Vasario 19 dieną Tėvynės redakcijoje lankėsi ilgametis Tėvynės bendradarbis ir SLA veikėjas inžinierius Antanas Gabrėnas. Su juo podraug lankėti ir jo žmona Marė ir su-

nus Povilas. Gabrėnų šeima yra 100% SLA šeima.

Brolis Gabrėnas dar tik gruodžio mėnesį sugrįžo iš Kubos, kur, kaip inžinierius, dirbo valdišką darbą. Jis plačiai papasakojo apie Kubos žmonių gyvenimą. Ten užtikęs ir lietuvių, kurie, kaip ir bendra Kubos biednuomenė, gyvena skurdžiai. Bendrai imant, Kuba jam patiko, nors klimatas ir karštas.

Lietuvos Nepriklausomybės Paskelbimo Minėjimai

Vasario 21 d. daugely kolonijų įvyko Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo 25 metų sukakties minėjimai, kuriuos rengė bendrai visos vietinės draugijos, patriotiniai nusistatę link Lietuvos ir Amerikos.

Binghamton, N. Y. bendrai rengė visos draugijos: katalikų, socialistų ir tautininkų. Publikos buvo veik pilna didelė Lietuvių salė. Kalbėjo vietos veikėjas p. Balčikonis, vietos lietuvių klebonas kun. E. Krancevičius ir svečias K. J. Paulauskas, iš Brooklyn, N. Y. Jausmingą ir patriotinę muzikalia programą dalį išpildė.

Išveštų Rusijon Lietuvos Žmonių Sąrašas

(Tęsa)

Jazdauskienė Karolina (Kazys), gimusi 1892, aptiekorė — g. v. Anykščiai.

Kablys Vladas (Antanas), 35, mokytojas — g. v. Kietaiškiai, Trakai.

Kačinskas Marijonas, 36, plomieris; Kačinskienė Kazė, 35; Kačinskaitė Nina (Marijonas), 4 metų amžiaus; Kačinskaitė Barbora (Marijonas), 3 metų amžiaus; Kačinskis Jeronimas, 2 metų amžiaus — g. v. Vilnius.

Kačinskienė Paulina (Mikas), 46, ukininkė — g. v. Gudeliai, Tytuvėnai.

Kačinskas Juozas (Juozas), 70, ukininkas; Kačinskienė Emilija, 60, ukininkė; Kačinskaitė Jadvyga (Juozas), 25, ukininkė; Kačinskaitė Marija (Juozas), 23, ukininkė; Kačinskaitė Elena (Juozas), 20, ukininkė — g. v. Šalkuva, Ukmergė.

Kačiulis Juozas (Juozas), gimęs 1908, mokytojas — g. v. Seirijai, Alytus.

Kačinskas Petras (Vladas), 31; Kačinskienė Emilija, 25, ukininkė; Kačinskaitė Vanda (Petras), 4 metų amžiaus — g. v. Musninkai, Ukmergė.

Kačiulienė Zuzana, gimusi 1908 m., mokytoja; Kačiulis Algimantas (Juozas), 9; Kačiulis Rimantas (Juozas), 7; Kačiulis Gražvydas (Juozas), 6 — g. v. Seirijai, Vainiunai.

Kačiulis Jonas (Juozas), gimęs 1919, samdins; Kačiulienė Elena (Antanas), gimusi 1916, samdinė — g. v. Jurbarkas.

Kačionas Adolfas (Andrius), 47, ukininkas — g. v. Račyliskės, Sasnava.

Kačkovskienė Ona (Leonas), 60, žemės savininkė — g. v. Mernostė, Varputėnai.

Kadys Juozas (Juozas), 20, samdins — g. v. Plungė.

Kaducekaitė Juzė (Mikas), 28, darbininkė — g. v. Vilnius.

Kaibutas-Kazlauskas Jonas, gimęs 1906 m., mokytojas — g. v. Alytus.

Kaibutienė-Kazlauskienė Zofija, gimusi 1903, mokytoja.

Kaikaris Kazys (Domas), 80, ukininkas; Kaikarienė-Lataitytė Veronika (Domas), 56, šeimininkė; Kaikaris Vladas (Kazys), 29, ukininkas; Kaikaris Juozas (Kazys), 20, ukininkas — g. v. Dvilaičiai, Skaisgiris.

Kairaitis Kazys 35, ukininkas; Kairaitienė Leokadija, 29, mokytoja; Kairaitytė Regina-Vida, 7; Kairaitis Česlovas (Kazys), 5 — g. v. Tytuvėnai, Raseiniai.

Kairiukštis Antanas (Nikodemus), 55, ukininkas; Kairiukštienė Teklė (Povilas), 46, ukininkė — g. v. Miliunai, Panemunis.

Kairiukštis Antanas (Antanas), 26, ukininkas; Kairiukštienė Veronika, 21, ukininkė; Kairiukštytė Liuda (Antanas), 20, ukininkė — g. v.

dė vietos š. Juozapo parapijos choristų grupė, vadovaujama gabaus chorvedžio Emilio Šlapelio. Akordino solo pagrojo jaunas vaikinai ir jauna mergaitė, kuri sykiu ir padainavo. Priimta rezoliucija Lietuvos klausimui.

Paterson, N. J. — Vasario 21 d. Patersono Lietuvių Draugijų Sąryšis surengė Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo ir sykiu Jurgio Washingtono gimtadienio sukakties minėjimą. Žmonių susirinko per 300.

Šiai šventei pritaikintas kalbas pasakė keli kalbėtojai ir miesto majoro sekretorius p. Morris. Programas atidaryta su Amerikos ir Lietuvos himnais, kuriuos pagiedojo p. Zalionis. Ji taipgi gražiai padainavo porą dainelių. Priimta atatinama rezoliucija. Proqramui pirmininkavo p. Jasui-laitis.

Nuotaika buvo pažymėtina. Tik vienais komunistais nerimavo, kai tulas kalbėtojas prisiminė, kad mūsų tautoje yra Juošių, kurie pasiriję Lietuvą pavergti svetimai valstybei.

Minėjimai įvyko ir daugely kitų kolonijų, apie kuriuos Tėvynės korespondentai pranešė vėliau.

Išveštų Rusijon Lietuvos Žmonių Sąrašas

(Tęsa)

Sipeliai, Panemunis. Kairiukštis Stasys (Juozas), 51, mokytojas — g. v. Kašėdorys.

Kairiukštienė Genė (Tomas), 45, mokytoja — g. v. Paneriai, Vievis.

Kairiukštienė-Migaus kaitė Ona (Tomas), 48, šeimininkė; Kairiukštytė Elena-Regina (Stasys), 10; Kairiukštytė Irena (Stasys), 8 — g. v. Kašėdorys.

Kairiukštytė Antanina (Vladas), 20, knygvedė — g. v. Seduva.

Kairys Aleksandras (Vincas), 29, muzikantas — g. v. Vilnius.

Kairys Alfonsas, 70, ukininkas; Kairienė Emilija, 55, ukininkė; Kairys Zenonas (Alfonsas), 23, ukininkas; Kairytė Genovaitė (Alfonsas), 19, ukininkė; Kairytė Stasė (Alfonsas), 18, ukininkė; Kairys Vilius (Alfonsas), 12 metų amžiaus — g. v. Utena.

Kairys Julius (Silvestras), 37, mokytojas — g. v. Punkskiai, Šimonys.

Kairys Bronius (Antanas), gimęs 1907, samdins — g. v. Zagarė.

Kairys Jonas (Vincas), 67, ukininkas; Kairienė Marija, 60, ukininkė; Kairys Antanas (Jonas), 24, ukininkas; Kairytė Angelė (Jonas), 17, mokinė — g. v. Trumbatiškis, Utena.

Kaiserling-Narbutaitė Elena (Ignas), 55, ukininkė — g. v. Juriškiai, Trakai.

Kaizer Fritz, 40, samdins — g. v. Sventionėliai.

Kaladė Jonas (Kostas), 59, samdinė — g. v. Kaunas.

Kalakauskas Kazys; Kalakauskienė Magdalena; Kalakauskas Jonas, Kalakauskas Vincas; Kalakauskaitė Magdalena; Kalakauskaitė Kastancija.

Kalantas Vytautas, 34, samdins; Kalantienė Marija (Zigmas), 24, šeimininkė; Kalantaitė Dalia (Vytautas), 3 metų amžiaus — g. v. Simuliai, Liudvinavas.

Kalasa Povilas (Pranas), 31, mokytojas — g. v. Paneriai.

Kalasiunas Juozas (Benediktas), gimęs 1911, karininkas — g. v. Ukmergė.

Kalasunas Antanas (Vincas), gimęs 1911, mokytojas; Kalasunienė-Zagreckaitė Valerija (Rapolas), 30, šeimininkė — g. v. Žukliai, Pabaiskas.

Kalavinskis Vincas (Jurgis), 35, ukininkas; Kalaviskienė Teresė, 28, ukininkė; Kalavinskaitė Vilija (Vincas), 10, mokinė; Kalavinskis Gintautas (Vincas), 7 — g. v. Gražiškiai, Vilkaviškis.

Kalėda Antanas (Feliksas), 37, samdins; Kalėdienė Genovaitė, 35, šeimininkė; Kalėda Algimantas (Antanas), 8 metų amžiaus — g. v. Lazdijai.

Kalibatas Alfonsas (Jonas), 27, karininkas — g. v. Vilnius.

Kalinka Mikas, 46, policininkas; Kalinkienė Bronė, 45; Kalinkaitė Kristina (Mikalus), 18; Kalinka Zdislovas (Mikas), 16; Kalinka Česlovas (Mikas), 14 — g. v. Vilnius.

Kalkovas Ignas (Emilius), 55, dženitorius — g. v. Kaunas.

Kalkovienė-Gorskaitė Felicija (Vladas), 40, ukininkė; Kalkovaitė Marija (Ignas), 1 metų amžiaus — g. v. Prienai, Šmitiškiai.

Kalkovaitė Jadvyga (Ignas), 18, samdinė; Kalkovas Vladas (Ignas), 12, mokins; Kalkovaitė Sofija (Ignas), 15, mokins — g. v. Kaunas.

Kalnėnas Jonas (Kazys), 40, redaktorius; Kalnėnienė Emilija, 40, šeimininkė; Kalnėnaitė Giedrė (Jonas), 13, mokinė — g. v. Kaunas.

Kalnietis Vincas (Matas), 65, advokatas; Kalnietienė Eugenija, 43, šeimininkė — g. v. Desiutiskės, Kurkliai.

Kalnietis Liudas (Antanas), 33, advokatas, buv. teisėjas — g. v. Kaunas.

Kalpokas Juozas (Petras), 64, ukininkas; Kalpokas Ramutis (Juozas), 18; Kalpokas Drasutis (Juozas), 17; Kalpokaitė Gailutė (Juozas), 15; Kalpokas Jaunutis (Juozas), 13; Kalpokaitė Sigutė (Juozas), 11; Kalpokas Lai-mutis (Juozas), 4 — g. v. Miškinė, Panemunis.

Kalpokas Pranas (Pranas), 56, ukininkas — g. v. Roviškėliai, Panemunėlis.

Kalpokienė Ona (Feliksas), 40, ukininkė; Kalpokas Kazys (Pranas), 20, ukininkas; Kalpokaitė Birutė (Pranas), 16, ukininkas — g. v. Roviškėliai.

Kalpokienė Ona, gimusi 1885, šeimininkė — g. v. Lapiai, Kaunas.

Kalpukevičius Povilas (Antanas), 57, ukininkas; Kalpukevičienė Ona (Vaitiekis), 46, ukininkas; Kalpukevičius Antanas (Povilas), 26, ukininkas; Kalpukevičius Juozas (Povilas), 18, ukininkas; Kalpukevičienė Mikalina, 37; Kalpukevičius Antanas, 2 metų amžiaus; Kalpukevičius Pranas (Antanas), 1 metų amžiaus — g. v. Papečiai, Lazdijai.

Kaliauskas Jurgis (Jonas), 35 — g. v. Žarijai, Prienai.

Kaluzevičius Juozas (Jonas), 40; Kaluzevičienė Elzbieta (Adolfas), 25, mokytoja; Kaluzevičytė Veronika (Juozas), 14, mokinė — g. v. Kaunas.

Kalvaitis Jeronimas (Antanas), gimęs 1905, darbininkas; Karablikovienė-Kovaliovaitė Marija (Jonas), gimusi 1911, šeimininkė; Karablikovaitė Tania (Aleksas), 9; Karablikovas Dzimas (Aleksas), 7; Karablikovaitė Sonia (Aleksas), 6; Karablikovas (Aleksas), 4 mėnesių amžiaus — g. v. Kaunas.

Karablikovienė Jadvyga (Edmundas), 47, šeimininkė — g. v. Eidenikai, Tveriai.

Karablieviūtė Jonė (Fabi-jonas), 13, mokinė — g. v. Kaunas.

Karalius Vladas (Adomas), 41, mokytojas; Karalienė Elena (Vladas), 45, šeimininkė; Karalius Gintukas (Vladas), 14; Karaliūtė Danutė (Vladas), 11 — g. v. Linkuva.

Karatajus Pet. (Kazys), gimęs 1898, samdins; Karatė-jutė Aldona (Petras), 11; Karatajus Petras (Petras), 8 — g. v. Lazdijai.

Karčermovas Juozas (Vincas), 28, ukininkas — g. v. Vilnius.

Kamaitis Antanas (Jonas), 37, mokytojas; Kamaitienė Liuda, 27, šeimininkė; Kamaitis Ipolitas (Antanas), 8 metų; Kamaitis Liudas (Antanas), 4 metų — g. v. Sintautai.

Kamantauskas Aleksandras, 35, advokatas — g. v. Vilnius.

Kamarauskas Kazys (Kazys), gimęs 1921 m., ukininkas — g. v. Alviškė, Daugeiškis.

Kimičaitis Petras (Mikas), 35, eiguils — g. v. Klevinė, Jgliskėliai.

Kaminskienė Ona (Juozas), 89, ukininkė — g. v. Dembuvka, Naujėnai.

Kaminskienė Marija, 45, šeimininkė — g. v. Dembuvka.

Kaminskas Antanas (Jurgis), 50, samdins; Kaminskienė Teresė, 40 metų amž. — g. v. Tenenis, Tauragė.

Kaminskas Mikas (Juozas), 32; Kaminskienė Eugenija (Petras), 31; Kaminskas Adomas (Rapolas), 35, biznierių;

Kaminskas Vladas (Papolis), 24, samdins — g. v. Kaunas.

Kaminskas Leonardas (Jokubas), gimęs 1905, knygvedis; Kaminskienė Eugenija, 36, šeimininkė; Kaminskaitė Birutė (Leonardas), 11, mokinė; Kaminskas Romualdas (Leonardas), 4 metų — g. v. Babilierškis.

Kaminskas Jonas (Domas), 48, ukininkas — g. v. Biliunai, Girkalnis.

Kaminskienė Elena, 44, šeimininkė; Kaminskas Eugenijus (Jonas), 13, mokins; Kaminskas Vytautas (Jonas), 12 metų; Kaminskaitė Bernarda (Jonas), 4 metų — g. v. Biliunai.

Kaminskas Vincas (Pranas), 40, policininkas; Kaminskienė Kristina, 39 ir 3 vaikai — 12, 14 ir 16 metų amžiaus — g. v. Vilnius.

Kamorunas Petras (Juozas), 33, dailidė — g. v. Sa-piegiškė, Veisiejai.

Kamrovskaitė Marija (Jokubas), gimusi 1914, vienuolė — g. v. Vilnius.

Kanapeckas Juozas, 45, mokytojas — g. v. Daugailiai, Utena.

Kanauka Petras (Motiejus), 40, technikas — g. v. Kaunas.

Kania Sofija (Juozas), 33, šeimininkė — g. v. Vilnius.

Kanopka Kostas (Juozas), 57, darbininkas; Kanopkienė Aleksandra (Kostas), 32, darbininkė; Kanopkaitė Marija (Kostas), 17, darbininkė — g. v. Vilnius.

Kanopliauskas Tadas, 49, ukininkas; Kanopliauskienė Liuda, 42, ukininkė; Kanopliauskytė Marija (Tadas), 18 m., ukininkė — g. v. Vilnius.

Kanovičius Juozas (Mikas), 33, kareivis — g. v. Vilnius.

Kantrimas Leonardas (Petras), 37, karininkas — g. v. Vilnius.

Kapčinskas Stasys (Juozas), 37, samdins; Kapčinskaitė Magdalena, 35, mokytoja; Kapčinskas Antanas (Stasys), 3 metų amžiaus — g. v. Babilierškis.

Kapliauskas Karolis (Kostas), 38, ukininkas — g. v. Ringailiai, Betygala.

Kapocius Viktoras (Antanas), 44, ukininkas — g. v. Mieguciai, Šešuliai.

Kaponaitytė Morta (Jonas), gimusi 1914, šeimininkė — g. v. Kaunas.

Kapustavičius Antanas (Juozas), gimęs 1908 m., soferis — g. v. Kaunas.

Karpuška Andrius (Juozas), 44, ukininkas; Karpuškienė-Turauskaitė Anastazija (Ignas), 34, mokytoja — g. v. Einbriai, Alavė.

Karablikovas Aleksas (Zacharijas), gimęs 1899, darbininkas; Karablikovienė-Kovaliovaitė Marija (Jonas), gimusi 1911, šeimininkė; Karablikovaitė Tania (Aleksas), 9; Karablikovas Dzimas (Aleksas), 7; Karablikovaitė Sonia (Aleksas), 6; Karablikovas (Aleksas), 4 mėnesių amžiaus — g. v. Kaunas.

Karablikovienė Jadvyga (Edmundas), 47, šeimininkė — g. v. Eidenikai, Tveriai.

Karablieviūtė Jonė (Fabi-jonas), 13, mokinė — g. v. Kaunas.

Karalius Vladas (Adomas), 41, mokytojas; Karalienė Elena (Vladas), 45, šeimininkė; Karalius Gintukas (Vladas), 14; Karaliūtė Danutė (Vladas), 11 — g. v. Linkuva.

Karatajus Pet. (Kazys), gimęs 1898, samdins; Karatė-jutė Aldona (Petras), 11; Karatajus Petras (Petras), 8 — g. v. Lazdijai.